H. M. Baagil, M.D.

KRŠĆANSKO - MUSLIMANSKI DIJALOG

Ramo

H.M. Baagil, M.D.

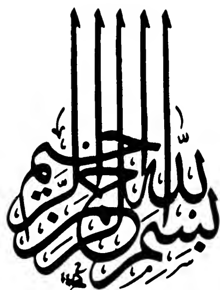
KRŠĆANSKO - MUSLIMANSKI

DIJALOG

حوار بين مسلم ونصراني

باللغة البوسنوية

دار الذخائر
للنشر والتوزيع
الدمام - السعودية

بسم الله الرحمن الرحیم

Naslov originala
CHRISTIAN - MUSLIM DIALOGUE
by H.M.Baagil, M.D.

Preveo sa engleskog
Ragib Kadribegović

Recenzija
hfz Muhammed Porča

Lektor
Hanka Kadribegović

Obrada
Senaid Zaimović

Izdavač
TAIBAH INTERNATIONAL
Međunarodno udruženje za pružanje pomoći

Amman - JORDAN

1416-1996

U IME ALLAHA MILOSTIVOG SAMILOSNOG

UVOD

Zahvalan sam Allahu što mi je omogućio da pročitam knjigu *KRŠĆANSKO - MUSLIMANSKI DIJALOG* i što sam zamoljen da napišem predgovor za ovo veoma značajno i poučno djelo. Svaki pojedinac zainteresovan za komparativne religije pronaći će u ovoj knjizi činjenice koje opovrgavaju ono za što su mnogi nekad vjerovali da je apsolutna istina.

Ovo djelo je rezultat napora Dr-a Hasana M. Baagil-a da svoja otkrića predstavi na jasan, precizan i razumljiv način. Kroz svoja četverogodišnja istraživanja Dr. Baagil se uvjerio ne samo da se kršćani razilaze u svojim osnovnim vjerovanjima (Trojstvo, Isusovo božanstvo itd.), već da takođe ne znaju da crkvena doktrina puno puta protivrječi Bibliji, i da sama Biblija čak dolazi u kontradiktornost. Njegovi dijalozi i rasprave sa kršćanskim klerom i sveštenstvom bili su povod za nastanak ovog djela.

Čitalac će biti iznenađen činjenicom da Isus nikada nije tvrdio za sebe da je Bog; da nije umro na križu; da su čuda, koja je radio Isus, mogli raditi i mnogi drugi poslanici, pa čak i nevjernici; da je sam Isus prorekao dolazak Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. Sve ovo, i puno više, jasno je iz samih biblijskih pasusa. Pitanje koje se samo nameće

poslije uočavanja ovakvih jasnih protivrječnosti je: Je li današnja Biblija Božija riječ?

Ovim djelom Dr. Baagil ne namjerava da se izruguje kršćanima a još manje da potcjenjuje Isusa ili njegovo učenje. To Allah zabranjuje! Osnovna namjera je da se ukaže da su pogrešna vjerovanja, iskrivljavanje činjenica i laži na Allaha i Njegove poslanike stvari koje zaslužuju najstrožu osudu.

Kršćansko-Muslimanski dijalog takođe pojašnjava islamsko gledište ovih stvari i pokazuje kako Kur'an objavljen poslaniku Muhammedu, sallallahu 'alejhi ve sellem, 600 g. poslije ispravlja greške koje su se uvukle (namjerno ili nenamjerno) u Isusovo učenje. Ova knjiga može korisno poslužiti i muslimanima i kršćanima zainteresovanim za međusobni dijalog. Da Bog da, da ovo djelo posluži i da bude korisno sredstvo muslimanima u našem trudu i nastojanju da pozivamo kršćane u Islam. U svakom slučaju, kršćani bi trebali da obrate više pažnje na ono što Biblija sadrži i što je Isus, zaista, naučavao. Nadati se da će nemuslimani prihvatiti istinu, posvjedočiti i potvrditi jednoću Allaha i poslanstvo Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, (da je Muhammed Allahov rob i poslanik).

Neka Allah nagradi Dr-a Baagil-a za njegov napor da raspši tamu i zabludu. Neka je Allahov mir i blagoslov na sve nas.

Muhammed A. Nubee

POHVALA

Ja sam Amerikanac odrastao i odgojen u duhu kršćanstva. Mnoge stvari koje su nas učili sam olahko prihvatao sve dok moja duša zaista nije počela tragati za pravom istinom.

Poslije čitanja ove skripte *"KRŠĆANSKO-MUSLIMANSKI DIJALOG"* pročitao sam i istražio pasuse i navode iz svete Biblije (King James Version of the Holy Bible) i pasuse i navode iz Časnog Kur'ana.

Konačno izjavljujem moje svjedočanstvo na engleskom a potom i na arapskom jeziku: Svjedočim da nema drugog Boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed njegov rob i Poslanik; Ešhedu en la ilahe illallahu ve ešhedu enne Muhammeden 'abduhu ve resuluhu.

Putem ovog veoma jednostavnog svjedočanstva vjerujem da će se mnogi pokoriti Allahu i slijeđenju ispravnog puta.

Vjerujem i nadam se da će se ova kratka i lahko razumljiva knjiga rado čitati širom svijeta i privući pažnju mnogih koji tragaju za istinom i ispravnim vjerovanjem u kome će naći mir i zadovoljstvo.

Roy Earl Johnson

PRIMJEDBA AUTORA

Knjiga je nastala kao rezultat dijaloga koji sam vodio sa kršćanskim klerom i sveštenstvom. Diskusije su bile prijatne, prijateljske i konstruktivne, bez i najmanje namjere da povrijedim vjerska osjećanja bilo kojeg kršćanina. Može veoma korisno poslužiti onim koji tragaju za istinom i onim koji studiraju komparativne religije.

K - kršćanin

M,m - musliman

H. M. Baagil, M.D.
Januar 1984 g.

PRVI KONTAKT IZMEĐU MUSLIMANA I KRŠĆANA

K: Zašto je u posljednje vrijeme održano tako mnogo dijaloga između muslimana i kršćana oko njihovih vjerovanja?
M: Mislim zbog toga što mi imamo mnogo toga zajedničkog. Vjerujemo u jednog Stvaraoca koji je slao poslanike, vjerujemo u Isusa kao Mesiju kao i u Božiju riječ koju židovi nisu prihvatili. Naš Časni Kur'an spominje u suri Ali Imran:ajet 45: *"A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega riječ, ime će mu biti Mesih Isa, sin Merjemin, biće viđen i na ovom i na onom svijetu i jedan od Allahu bliskih."*

Dijalozi se održavaju svugdje u Evropi, Kanadi, Americi i Australiji. Čak ni Vatikan nije izostavljen, gdje su se vodile diskusije između vatikanskih teologa i islamskih učenjaka iz Egipta u Rimu 1970 i u Kairu 1974 i 1978. Također između vatikanskih teologa i saudijskih islamskih učenjaka. U Kolumbu su više puta mnoge crkve pozivale obične muslimane da drže predavanja o Islamu.
K: Ako je Kršćanstvo staro skoro 2000 g. i Islam više od 1400 g. zašto ove diskusije nisu održavane i mnogo ranije.
M: U poslijednja tri-četiri vijeka, mnoge azijske i afričke zemlje sa većinskim muslimanskim življem bile su kolonizirane od strane Velike Britanije, Francuske, Holandije, Belgije, Španije i Portugala. Kršćanski misionari su pokušali konvertirati (preobratiti) što više muslimana u kršćanstvo, koristeći pri tom sva moguća raspoloživa sredstva: medicinsku pomoć, hranu, odjeću, posao za siromašne, ali su

postigli veoma slabe rezultate. Samo mali broj društvene elite je bio preobraćen zbog njihove predrasude da je kršćanstvo uzrok napretka civilizacije i znanstvenog progresa.

Ovo je bila pogrešna pretpostavka, jer je taj progres u Evropi postignut tek poslije odvajanja crkve od države. Poslije Drugog svjetskog rata puno muslimana iz Azije i Afrike je emigriralo na Zapad, bilo kao stručnjaci ili kao obični radnici. I tako su došli u kontakt sa kršćanima. Takođe su i muslimanski studenti bili aktivni u predstavljanju Islama.

K: Postoje li i drugi razlozi zašto se u posljednje vrijeme održava puno dijaloga pa čak i između posebnih, za to određenih delegacija?

M: Mislim da jaz između dvije strane postaje sve manji kako je svaka od njih više tolerantnija; iako se obadvije još uvijek trude da privuku što veći broj pristalica. Uvijek se sjećam mog kršćanskog učitelja koji je uobičavao govoriti: "Muhammed, varalica, sanjar i padavičar." Danas ćeš naći manje pisaca koji prikazuju Islam na ovaj i sličan način. Nama muslimanima kršćani su bliži od židova, ateista i idolopoklonika kao što se to navodi u Kur'anu u suri Al-Ma'ida, ajet 82: *"Ti ćeš sigurno naći da su vjernicima najljući neprijatelji jevreji i mnogobožci; i svakako ćeš naći da su vjernicima najbliži prijatelji oni koji govore: "Mi smo kršćani", zato što među njima ima svećenika i monaha (osobe koje su se potpuno predale Božijoj službi) i onih što se ne ohole."* Neke kršćanske sekte su napravile ogroman napredak priznavanjem, po prvi put u istoriji, da Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, potiče od Ismaila preko njegovog drugog sina

KEDRA. Dejvisov rječnik Biblije 1980 g., čiji je sponzor uprava za kršćansko obrazovanje Presbiterijanske crkve u SAD, piše ispod riječi Kedar: *...pleme potječe od Ismaila,* (Postanak 25:13)....narod Kedra su bili PLINY'S CEDRAI i od njihovog plemena potiče Muhammed. "The Internacional Standard Bible Encyclopedia" navodi sljedeće od A. S. Fultona: "Od Ismailovih plemena, Kedar je morao biti jedno od najvažnijih tako da se kasnije ovo ime koristi za sva divlja plemena u pustinji. Tako kroz Kedar (arapski Keidar) muslimanski geneaolozi (učenjaci koji proučavaju rodoslovlja) prikazuju Muhammedovo porijeklo od Ismaila." Tako ni "Smith's Bible Dictionary" ne ostaje po strani i štampa slijedeće: "Kedar (crn) Ismailov drugi sin, (Postanak 25:13). ...Muhammed vuče lozu od Ibrahima preko glasovitog plemena Kurejša, koji potječu od Kedra. Arapi u HIDŽAZU se zovu Benu Harb (Ljudi Rata) i oni su potomci Ismaila, od samog njihovog korijena. Palgrave kaže da je njihov jezik sada čist kao što je bio kada je zapisivan Kur'an, ostajući nepromijenjen više od 1200 g.; lijep dokaz neprekidnosti arapskih institucija.

Najveće bogatstvo ili snaga koje su muslimanski emigranti donijeli u zapadnu hemisferu nije njihova brojnost u ljudstvu nego Islam, koji je i tamo počeo pružati svoje korijene. Izgrađeno je mnogo džamija, islamskih centara i mnogo ljudi je vraćeno Islamu. Radije koristim riječ vraćeno nego preobraćeno pošto je svako rođen u pokornosti Allahu (kao musliman, prim. prev.), i to je priroda svakog rođenog djeteta. Roditelji ili zajednica ga preobrate u židovstvo, kršćanstvo, neku drugu vjeru ili ateizam.

Ovo je takođe dokaz da se Islam ne širi ratom (ognjem i mačem) nego jednostavno propovijedanjem pojedinaca ili grupa muslimana. Mi nemamo organizovane misije i posebno obučene misionare kao kršćani na primjer.

Svjetska populacija je porasla za 30% od 1934 do 1984, kršćanstvo za 47%, Islam za 235%. Vidi "The Plain Truth", februar 1984, u svom 50-godišnjem izdanju, navodeći iz "The World Almanac and Book of Facts" 1935 i "Reader's Digest Almanac and Year book" 1983.

K: Ako sve tri religije, Židovstvo, Kršćanstvo i Islam tvrde da potiču od jednog istog Stvaraoca zašto se onda razlikuju?

M: Svi poslanici od Adema do Muhammeda (mir Božiji na njima) bili su poslani sa istom porukom; potpuno pokoravanje čovječanstva Allahu. Ovo pokoravanje u arapskom se zove *Islam; Islam takođe znači mir, mir između Stvaraoca i Njegovih stvorenja.* Za razliku od Židovstva i Kršćanstva ime Islam je dato od samog Allaha, Stvaraoca kako je spomenuto u suri Ma'ida, ajet 3: *"Sada sam vašu vjeru usavršio i blagodat svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera."* Naziv Kršćanstvo ili Židovstvo se ne nalazi u Bibliji, pa čak ni u Biblijskom rječniku. Izraelski poslanik nikada nije spomenuo riječ židovstvo. Isus nikada nije težio da uspostavi kršćanstvo na zemlji i nikada sebe nije nazivao kršćaninom. Riječ kršćanstvo se samo tri puta spominje u današnjem Novom Zavjetu. Prvi put su je upotrijebili pagani i židovi u Antiohiji oko 43. a.d. puno poslije nego je Isus napustio zemlju. Pogledaj Djela Apostolska, 11:26: "...I najprije u Antiohiji nazvaše učenike kršćanima."

Dalje, upotrijebio je kralj Agrippa ll u obraćanju Pavlu u Djelima Apostolskim 26:28: “A Agrippa reče Pavlu: “Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem kršćanin.” Dakle riječ kršćanin su upotrijebili neprijatelji prije nego prijatelji. I konačno je upotrijebio Petar u svom pismu da utješi (olakša) vjernicima; Petar, 4:16: “A ako li ko postrada kao kršćanin neka se ne stidi...“

Prvi musliman na zemlji nije Muhammed nego Ibrahim koji je bio potpuno pokoran Allahu. Ali je Islam kao način života bio objavljen i ostalim poslanicima prije Ibrahima, kao Ademu i Nuhu. Od tada se Islam slijedi kao način života za čitavo čovječanstvo.

K: Kako Abraham može biti musliman. On je poznat kao židov?

M: Židov? Ko ti je to rekao?

K: Tako su nas učili i takođe se to tvrdi u Bibliji.

M: Možeš li mi pokazati gdje se u Bibliji kaže da je on židov? Ako to ne možeš brzo pronaći, dopusti da ti pomognem. Vidi Postanak, 11:31: “Terah povede svog sina Abrama, svog unuka Lota, sina Haranova, svoju snahu Saraju, ženu svoga sina Abrama, pa se zaputi s njima iz Ura Kaldejskoga u zemlju kanaansku. Kad stignu do Harana, ondje se nastane.”

M: Tako Abraham koji je rođen u Uru Babilona nije mogao biti jevrej. Prvo jer je Ur Babilona u nekadašnjoj Mesopotamiji, što je sada dio Iraka. Prema tome je bio više Arap nego židov. Drugo ime židov nastaje poslije Judinog postojanja, velikog Abrahamovog potomka. Čitaj Postanak, 12:4 i 5: “...Abramu je bilo sedamdeset i pet godina kad je otišao iz Harana. Abram uze sa sobom svoju ženu Saraju, svog

bratića Lota, svu imovinu što su je namakli i svu čeljad koju su stekli u Haranu te svi pođu u zemlju kenaansku."

M: Dakle Abraham je emigrirao u Kenan kada mu je bilo sedamdeset i pet godina i Biblija jasno spominje da je on tamo bio stranac; Postanak, 17:8: "Tebi i tvome potomstvu poslije tebe dajem zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica - svu zemlju kanaansku - u vjekovni posjed; a ja ću biti njihov Bog." Čitaj sada Postanak, 14:13.

K: "A bjegunac neki rođak Eškola i Anera, Abramovih saveznika donese vijest Abramu Hebrejcu dok je boravio kod hrasta Amorejske Mamre."

M: Kako možeš zvati Abrahama židovom kada ga sama Biblija zove Hebrejom, što znači čovjek s druge strane Eufrata. To se također odnosi na Ebera, potomka od Šema. Čitaj sada Postojanje, 32:29 šta se dešava sa Jakovovim imenom poslije borbe sa anđelima (melecima).

K: "Onaj reče: "Više se nećeš zvati Jakov, nego Izrael, jer si se hrabro borio i s Bogom i s ljudima i nadvladao si."

M: Dakle Abraham je bio Hebrej. Potomci Jakovovi su izraelci podijeljeni u dvanaest plemena. Juda je bio prozvan židov tako da se u stvari samo njegovi potomci zovu orginalno židovima. Da saznaš ko je Mojsije zaista bio, čitaj Izlazak, 6:16-20.

K: "Ovo su imena Levijevih sinova s njihovim potomcima: Geršon, Kehat i Merari. Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa svojim obiteljima. Sinovi su Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. Kehat je živio sto trideset i tri godine. Merarijevi su sinovi: Mahli i Muši. To su Levijeve obitelji s njihovim potomcima. Amram se oženi sa svojom tetkom Jokebedom,

koja mu rodi Arona i Mojsija. Amram je živio sto trideset i sedam godina."

M: Dakle Mojsije nije bio židov jer ne vodi porijeklo od Jude nego od Levija. Mojsije je bio samo donosilac zakona (Tora je zakon) sinovima Izraela.

K: Kako to možeš objasniti?

M: Jer koristimo Časni Kur'an kao osnov. Mi možemo objasniti Bibliju i ispraviti predrasude prisutne kod židova i kršćana koristeći objašnjenja iz Kur'ana. On je posljednja objavljena knjiga koja nikada nije mijenjana ili prepravljana. Ispravnost sadržaja Kur'ana garantuje, sam Allah, u suri El-Beqara, ajet 2: "*Ovo je knjiga u koju nema sumnje...*" Takođe u suri El-Hidžr, ajet 9: *"Mi uistinu Kur'an objavljujemo i zaista ćemo mi nad njim bdjeti!"* Ovaj ajet je izazov za čovječanstvo. Jasna je činjenica da je prošlo više od 14 stotina godina a nijedna riječ nije izmjenjena iako su nevjernici dali sve od sebe ne bi li što promjenili od njegovog sadržaja. No svi njihovi napori su završili neuspjehom, kao što je to spomenuto u ajetu: "*Mi ćemo nad ovom knjigom bdjeti.*" I Uzvišeni je uistinu čuva. S druge strane ostale svete knjige (Tora, Psalm, Gospel itd.) su doživjele stanovite promjene bilo dodavanjem, uklanjanjem čega ili jednostavno mijenjanjem orginalne verzije.

K: Šta Kur'an kaže o Abrahamu i Mojsiju a što se takođe može zaključiti iz Biblije?

M: U suri Ali-Imran, ajet 65: *"O sljedbenici knjige, zašto se o Ibrahimu prepirete, pa zar Tevrat i Indžil nisu objavljeni poslije njega? Zašto ne shvatite?*

U suri Ali-Imran, ajet 67: *"Ibrahim nije bio ni Jevrej ni Kršćanin, već pravi musliman (vjernik), vjerovao je u Boga jednoga i nije bio idolopoklonik."*

U suri El-Beqara, ajet 140: Kako govorite: *"I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili Jevreji, odnosno Kršćani? Reci. "Znate li vi bolje ili Allah? Zar je iko gori od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? - A Allah motri na ono što radite"*

K: Ime Allah, zvuči veoma čudno. Zašto ne kažete Bog kada govorite engleski?

M: Da, ime Allah zaista zvuči čudno za nemuslimane, ali ovo ime su koristili svi poslanici od Adema do Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. To je sastavljenica od dvije arapske riječi ***EL*** (određeni član, ne postoji u našem jeziku) i ***Ilah***, što znači Bog. Ako izostavimo slovo L, ostaje Allah. Jedan od oblika ove riječi kad se upotrijebi u arapskoj rečenici ima veliku sličnost sa hebrejskom riječi kojom se imenuje Stvaraoc-Eloha. Ali jevreji pogrešno upotrebljavaju množinu ove riječi Elohim što označava više od jednog Boga. Riječ Allah zvuči bliže armenskoj riječi za Boga, koju je upotrebljavao Isus, Allaha (vidi Encyclopedia Britannica 1980, pod Allah i Elohim). Dakle iako riječ Allah zvuči čudno za nemuslimane, ona je bila sasvim uobičajna za sve poslanike od Adema do Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, jer su svi propovijedali u principu istu vjeru (Islam), potpunu pokornost. Riječ Allah označava lično ime za Uzvišenog Stvaraoca svemira. Ne može imati rod ni broj, ne postoji nešto kao npr. Allahi, ili mijenjanje po rodu, za razliku od riječi Bog, čija množina glasi Božanstva ili ženski rod Božica. Ako bi koristili

riječ Bog moglo bi doći do zabune kako mnogo kršćana engleskog govornog područja još uvijek smatraju Isusa za Boga. Čak i riječ Stvaraoc može izazvati zabunu jer puno kršćana još podržavaju mišljenje da je Isus stvorio svijet.

Ali, ne samo da je ime Allah čudno, nego i način na koji muslimani obožavaju Boga: uzimanje abdesta, sagibanje (pregibanje u struku ili ruku'), klečanje na koljenima (sudžud), dodirivanje tla čelom i istrajnost u molitvi (namazu). No istovremeno, sve ovo nije bilo ni malo neobično niti jednom od Božijih poslanika. Dok su recimo obredno čišćenje, abdest (pranje lica, ruku do laktova, stopala i potiranje kose) kršćani napustili kod muslimana je to još uvijek neophodan uvjet za ispravnost molitve (namaza), kao što su to zahtijevali i ostali poslanici, što se može vidjeti iz sljedećih Biblijskih pasusa, Izlazak, 40:31-32: "Iz njega su Mojsije, Aron i sinovi njegovi prali svoje ruke i svoje noge, a prali su se kad su ulazili u Šator sastanaka i kada su pristupali žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju." Iako je Pavle izmjenio puno od orginalnog Isusovog učenja ostao je vjerodostojan ako uzmemo u obzir obredno pranje, kao što se može vidjeti u Djelima Apostolskim 21:26: *"Tada Pavle uze one ljude, i sutradan opravši se, s njima uđe u crkvu...."* Muslimanske žene obavljaju svoj namaz pokrivene (s maramom na glavi) što je također navedeno u Prvoj Poslanici Korićanima 11:5,6 i 13: "I svaka žena koja se gologlava moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju; jer je svejedno kao da je obrijana. Ako se dakle ne pokriva žena, neka se striže; ali ako je za ženu sramota da bude ostrigana ili obrijana, neka se pokriva... sami među sobom prosudite. Je li

lijepo da se žena nepokrivena (gologlava) moli Bogu?" Muslimani vrše obred molitve sa sagibanjem, klečanjem, s čelom na tlu i bez obuće kao što su to radili prijašnji poslanici, Psalmi, 95:6: "Hodite, poklonimo se, pripadnimo, kleknimo pred Gospodom, Tvorcem svojim." Jošua, 5:14: "... Tada Jošua, pade ničice, pokloni mu se i reče: "Što zapovijedaš, Gospodaru, sluzi svome?" Kraljevi I, 18:42: "Dok je Ahab otišao gore da jede i pije, Ilija se pope na vrh Karmela, prignuo se zemlji i sakrio lice među koljena." Brojevi, 20:6: "Mojsije i Aron odu ispred zajednice do ulaza u Šator sastanka i padnu ničice. Tada im se pokaza slava Jehvina." Postanak, 17:3: "Abram pade ničice, dok mu Bog govoraše dalje." Izlazak, 3:5 Djela Apostolska, 7:33: "I On (Bog) reče Mojsiju: "Izuj obuću sa svojih nogu; jer je mjesto na kome stojiš sveta zemlja." Kršćani će se veoma iznenaditi kad čuju da su hodočašće, hadždž, koji sada obavljaju muslimani obilaženjem oko Ka'be u Mekki, nekada obavljali i mnogi drugi poslanici pa čak i oni poslani narodu Izraela (jevrejima).

K: Ja nikada u Bibliji nisam čitao za hodočašće ili sveti kamen.

M: Ovo se jasno spominje nekoliko puta ali je nezapaženo od strane čitalaca Biblije;

1) Jakov je na putu za Haran doživio providenje i sljedećeg jutra sagradio je stup od kamena koji je nazvao Betel tj. gospodareva kuća, Postanak, 28:18-19.

2) Nekoliko godina kasnije Allah je naredio istom poslaniku, Jakovu da ode do Betela (Postanak, 35:414,15). Jakov je uklonio sva lažna božanstva prije odlaska tamo. Kasnije je poslanik Muhammed sallallahu 'alejhi ve sellem također uklonio sve idole oko svetog kamena u Mekki.

3) Drugi stup takođe su izgradili Jakov i njegov punac Laban, Postanak, 31:45-49: "Nato Jakov uze jedan kamen pa ga uspravi kao stup, a onda Jakov reče ljudima svojim: "Skupite kamenja!" Tako oni nakupe kamenja i nabace gomilu. Tu su na gomili blagovali. Laban ga nazva "Jegar sahaduta", a Jakov ga nazva "Gal-ed." Onda Laban izjavi: "Neka ova gomila danas bude svjedok između mene i tebe!" Stoga je nazvana Gal-ed, ali i Mispa, jer je rekao: "Neka Jahve bude na vidu i tebi i meni kad jedan drugog ne budemo gledali."

4) Jiftah i Amon su međusobno ratovali. Jiftah se zakleo Gospodu u Mispu da će, ako pobijedi Amonce, žrtvovati svoju jedinu kćerku. Pobijedio je i zapalio živu kćerku kao žrtveni dar Gospodu, Suci, 11:29-39.

5) Četiristo tisuća ljudi, iz jedanaest plemena Izraela, zakleli su se pred Gospodom da će iskorijeniti pleme Benjaminovo, Sudci: 20 I 21.

6) Djeca Izraela pod Samuelom su se zakleli u Mispu, da će uništiti svoje idole ako pobijede Palestince, Samuel, 7.

7) Cijela nacija Izraela se okupila u Mispu, kada je Samuel bio imenovan kraljem Izraela, Samuel, 10.

Jasno je da danas ne postoji Mispa osim onog u svetom gradu Mekki koji su sagradili Abraham i njegov sin Ismail, od koga je kasnije potekao Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem. Muslimani su uistinu sljedbenici svih poslanika. Mogao bih ti reći i mnoge druge stvari o muslimanima, islamu i Muhammedu, sallallahu 'alejhi ve sellem, u Bibliji, ali zašto bi te ovo interesovalo ako te već ne zanima istina.

K: Kao kršćanin, siguran sam u svoje vjerovanje, ali sam zainteresiran da saznam više o obadvije religije. Ponekad se,

kao kršćanin, osjećam apsurdno, poslije čitanja nekih knjiga koje su pisali muslimani.

M: Je li to utjecalo na tvoj religiozni život?

K: Da, ne idem u crkvu redovno kao prije. Krišom čitam neke knjige muslimanskih autora. Pitao sam neke muslimane za pojašnjenje onoga što mi nije bilo jasno, no nisam zadovoljio svoju radoznalost. Tragam za vjerovanjem u koje se mogu pouzdati, koje mi može dati smirenost duha, vjerovanje, naučno prihvatljivo, a ne samo da vjerujem onako, na slijepo.

M: Tako bi trebalo biti. Cijenim tvoje mišljenje ali nama nije dozvoljeno da ikoga nagovaramo i prisiljavamo. Mi samo prenosimo onima koji nas žele slušati.

K: Ali ja sam slobodan izabrati vjerovanje koje želim i niko me u tome ne može spriječiti.

M: Da u vjeri nema prinude.

K: Zašto onda muslimani pozivaju druge da prihvate njihovo vjerovanje?

M: Isto kako su kršćani tražili od jevreja da prihvate Isusa kao Mesiju, mi muslimani tražimo od kršćana i od jevreja da prihvate Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, kao posljednjeg od svih poslanika. Naš poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao ": *"Prenesi moju poruku pa makar jedan ajet* (rečenicu iz Časnog Kur'ana). Takođe Izaija spominje u poglavlju 21:13: "Proroštvo o Arapima" što znači odgovornost muslimana Arabije, a danas naravno svih muslimana, da šire Islam. Izaija ovo spominje nakon što je vidio u viziji zapregu magaraca i zapregu kamila, 21:7: "Vidi li konjanike, jahače udvojene, jahače na magarcima, jahače na devama, neka dobro pazi s pažnjom napetom." Ispostavilo se

da je zaprega magaraca predstavljala Isusa kada je on ušao u Jeruzalem (Ivan, 12:24; Matej, 21:5). Koga onda simbolizira zaprega kamila? To nije mogao biti nitko drugi osim Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, koji je došao šesto godina poslije dolaska Mesije. Ako ovo nije prihvatljivo onda proročanstvo još uvijek nije ispunjeno.

K: Tvoja objašnjenja me stimulišu da malo pažljivije proučim Bibliju. Želio bih da još diskutiram s tobom o ovoj tematici.

M: Da, ako si uspješan na ovom svijetu to ne znači da ćeš uspjeti i poslije ovog zemaljskog života. Budući život je puno bolji i dugotrajniji od ovog života. Ljudi se danas sve više okreću materijalizmu i sekularizmu. Predlažem da se sastanemo nekoliko puta i da razmotrimo naša razmimoilaženja, iskreno i bez predrasuda. Islam se temelji na razumu i dokazima, i ne moraš ga prihvatiti samo onako na slijepo. Čak i Biblija kaže: " Sve dokaži; čvrsto se drži onoga što je dobro."(I TESALONIAS, 5:21)

K: Upravo si naveo "zaprega kamila" iz Izaije i zaključio da se time aludiralo na Muhammeda. Je li to onda predskazano i u Bibliji?

M: Sigurno.

K: U Starom ili u Novom Zavjetu?

M: U obadva. Ali to ne možeš uočiti i prepoznati u Bibliji dokle god ne vjeruješ u jednoću Boga. Mislim da kažem dokle god vjeruješ u trojstvo, smatraš Isusa Bogom, vjeruješ u njegovo Božije porijeklo tj. da je Božiji sin, prvi grijeh i iskupljenje (muke i smrt Isusovu). Sve ove doktrine je izmislio čovjek. Isus je prorekao da će ga ljudi uzaludno obožavati vjerujući u doktrine koje je napravio čovjek: "No zalud me

obožavaju učeći naukama i zapovjedima ljudskim." (Matej, 15:9)

SVETA BIBLIJA

M: Jesi li siguran da je Biblija sveta?
K: Da, u to sam veoma siguran, to je Božija riječ.
M: Čitaj onda šta kaže Luka u svom Evanđelju u 12:32.
K: "Kao što nam predaše oni koji isprva sami vidješe i sluge riječi bijaše; namislih i ja ispitavši i shvativši sve od početka, po redu pisati tebi, čestiti Teofile."
M: Ako je Luka sam rekao da on nije osobno bio očevidac, i da znanje koje je dobio preko svjedoka nisu riječi Božije, da li još uvijek vjeruješ da je Biblija Božija riječ?
K: Možda samo taj dio nisu Božije riječi.
M: Povijest je pokazala da je Biblija vremenom pretrpila stanovite izmjene. "The Reviserd Standard Version" 1952 g. i 1971 g. "The New American Standard Bible" i "The New Translation of The Holy Scriptures" imaju izostavljene određene pasuse u uporedbi sa "The King James Version". Reader's Digest je skratio Stari Zavjet za oko 50% i Novi Zavjet za oko 25%. Prije nekoliko godina kršćanski teolozi su željeli da kastriraju Bibliju. Da li atribut "sveta" znači da u Bibliji ne smije biti grešaka?
K: Da, apsolutno. Ali na koju vrstu grešaka misliš?
M: Pretpostavimo da se u jednom pasusu tvrdi da je neka osoba umrla u dobi od 50 g. a u drugom pasusu se tvrdi da je ista osoba umrla u dobi od 60 g. Mogu li obadvije tvrdnje biti tačne?

K: Ne, obadvije nikada ne mogu biti tačne. Ili je samo jedna tačna ili su obadvije pogrešne.

M: Ako sveta knjiga sadrži pasuse suprotnog sadržaja, da li je još uvijek smatraš svetom?

K: Ne naravno, jer Sveto Pismo je objava od Boga i trebalo bi biti nemoguće da sadrži greške ili proturječne pasuse.

M: Onda opet nije sveta.

K: Tačno, u tom slučaju prestaje biti sveta.

M: Ako je tako onda ne možeš sasvim vjerovati da je sveta. Šta bi onda mogli biti uzroci?

K: Mogle bi biti greške u štampanju, namjerna izmjena prepisivača, skraćivanje ili dodavanje.

M: Ako postoje protivrječni pasusi u Bibliji da li je još uvijek smatraš svetom?

K: Ne mislim da Biblija nije sveta, jer ne sadrži - niti jedan - protivrječan pasus.

M: Naprotiv, ima puno takvih pasusa tj. protivrječnosti.

K: U Starom ili Novom Zavjetu?

M: U obadva. Ovo su neki od njih:

Samuel II, 8:4: "David zarobi od njega tisuću i sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka..."

Hronika I, 18:4: "I David zarobi od njega tisuću bojnih kola, sedam tisuća konjanika i dvadeset tisuća pješaka..."

Pitanje: Sedam stotina ili sedam hiljada?

Kraljevi II, 8:26: "Dvadeset i dvije godine bi star Ahazje kada poče da vlada:".

Ljetopis II. 22:2: "Dvadeset i četiri godine bi star Ahazje kada poče da vlada, "

Pitanje: Dvadeset dvije ili dvadeset četiri godine?

Kraljevi II, 24:8: "Jojakin je bio osamnaest godina star, kad se zakraljio, i kraljevao je tri mjeseca u Jerusalemu."

Hronika II, 36:9: "Osam je godina bilo Jojakinu kad se zakraljio, a kraljevao je tri mjeseca i deset dana u Jerusalemu."

Pitanje: Osamnaest ili osam godina? Tri mjeseca ili tri mjeseca i deset dana?

Samuel II, 23:8: "Ovo su imena Davidovih junaka: Išbaal, Hakmonac, prvak među trojicom; on je zavitlao svojim kopljem protiv osam stotina i pobio ih najedanput."

Hronika I, 11:11: "Evo popisa Davidovih junaka: Hakmonijev sin Jašobam, glavar nad tridesetoricom; on je mahnuo svojim kopljem na tri stotine i pobio ih odjednom."

Pitanje: Hakmonac ili Jašobam? Osam stotina ili tri stotine?

Samuel II, 24:1: "Još je jednom srdžba Jahvina planula na Izraelce te potakla Davida protiv njih govoreći: "Idi, izbroj Izraelce i Judejce!"

Hronika I, 21:1: "Tada Satana ustade na Izraela i potače Davida da izbroji Izraelce."

Pitanje: Je li Gospodar Davidov onda Satana? Bože sačuvaj!

Samuel II, 6:23: "A Mikala, kći Šaulova, ne imade poroda do dana svoje smrti."

Samuel II, 21:8: "Tako kralj uze oba sina Rispe, Ajine kćeri, koje je rodila Šaulu, Armonija i Meribaala, i svih pet sinova Merabe, Šaulove kćeri, koje je rodila Adrielu, sinu Berzijalevu, iz Mehole."

Pitanje: Je li Meraba imala djecu ili ne? Uoči: Ime Mikala u II Samuel, 21:8 se još uvijek nalazi u "The King James version" i "The New World Translation of the Holy Scriptures", koju koriste jehovini svjedoci, ali u "The New American Standard Bible" 1973 promijenjeno je u Meraba.

K: Nikada to prije nisam uočio. Ima li ih još mnogo?
M: Želiš li da znaš više? Zar ovo nije dovoljno da negira svetost Biblije? Pogledaj Postanak, 6:3: "I onda Gospod reče: Neće moj duh u čovjeku ostati dovijeka; čovjek je tjelesan, i neka mu vijek bude stotinu i dvadeset godina."

Ali koliko je Noa bio star kada je umro? Više od sto dvadeset godina. Vidi Postanak, 9:29: "U svemu poživje Noa devet stotina i pedeset godina; potom umrije." Neki kršćanski teolozi ne tvrde da se ovim misli na vijek čovjeka nego da se nagoviještava dolazak potopa za 120 g. Čak ni ovo ne odgovara jer bi u vrijeme potopa Noa trebalo da je imao 620 g. (500+120), ali Biblija tvrdi 600 g. Pogledaj ove pasuse: Postanak, 5:32: "Pošto je Noa proživio pet stotina godina..." Postanak, 7:6: "Noi bješe šest stotina godina kad je potop došao na Zemlju."

Kršćani vjeruju da je Bog stvorio čovjeka po svom uzoru; bijelog, crnog ili nekog drugog, muško ili žensko. Ovo se da zaključiti iz Postanka, 1:26: "I Bog reče: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična..." Ali ovo je onda u suprotnosti sa Izaijom, 40:18 i 25: "S kime ćete prispodobit Boga? I s kakvim ga likom usporedit?" Vidi takođe Psalm, 89:6: "Jer ko je na nebesima ravan Gospodinu? Ko će se izjednačiti s Gospodom među sinovima Božijim?" Jeremija, 10:6,7: "Nitko nije kao ti, Jahve, ti si velik i silno je ime tvoje. Tko da se tebe ne boji, kralju naroda? Zaista, tebi to pripada, jer među svim mudracima naroda i u svim njihovim kraljevstvima tebi nema ravna."
K: Ali svi ovi primjeri su iz Starog Zavjeta?
M: Da pređemo onda na Novi Zavjet.

Ivan, 5:37:"... niti glasa njegova čuste (Božijeg) ni lica njegova vidjeste.

Ivan, 14:9:"....koji vidje mene, vidje Oca..."

Ivan, 5:31: "Ako ja svjedočim za sebe, svjedočanstvo moje nije istinito."

Ivan, 8:14: "Isus odgovori i reče im: Ako ja svjedočim sam za sebe, istinito je svjedočanstvo moje."

Ovo su samo neke od kontradiktornosti iz Novog Zavjeta. Naći ćeš ih više ako zajedno razmotrimo istinu o doktrinama modernog kršćanstva kao što su: trojstvo, božanstvo Isusa Krista, rodovska veza Isusa sa Bogom, prvi grijeh i iskupljenje, da i ne spominjemo laži na mnoge od poslanika koje se nalaze u Bibliji, bilo da su obožavali lažna božanstva ili da su vršili blud, rodoskrvnuće ili silovanja.

K: Gdje se to nalazi u Bibliji?

M: Noa je prikazan u stanju pijanosti do te mjere da se razgolitio u prisutnosti svojih odraslih sinova, Postanak, 9:23,24: "Šem i Jefat uzmu ogrtač, obojica ga prebace sebi preko ramena pa njime, idući natraške, pokriju očevu golotinju. Lica im bijehu okrenuta na drugu stranu, tako da ne vidješe oca gola. Kad se Noa otrijeznio od vina i saznao što mu je učinio najmlađi sin reče."

Solomon je optužen ne samo da je imao veliki harem nego i da je obožavao lažna božanstva, Kraljevi I, 11:9-10: "Jahve se razgnjevi na Salomona, jer je okrenuo srce svoje od Jahve, Boga Izraelova, koji mu se bio dvaput javio, i koji mu je baš tada zabranio štovati druge bogove, ali on nije održao te zapovijedi."

Poslanik Aron, koji je bio Mojsijev pratilac, optužen je da je izradio zlatno tele koje su izraelci obožavali kao Boga, Izlazak, 32:4: "Primivši zlato iz njihovih ruku, rastopi kovinu u kalupu i načini saliveno tele. A oni poviču: "Ovo je tvoj bog Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske."

Čitaćeš o rodoskrvnuću poslanika Luta sa svojim kćerkama, Postanak, 19:36: "Tako obje Lotove kćeri zanesu sa ocem."

Naći ćeš također priču o poslaniku koji se tereti za blud i preljubu, II Samuel, 11:4-5: "Nato David posla glasnika da je dovedu (ženu Urijevu) k njemu. Kad je došla, leže on s njom, upravo kad se bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vrati svojoj kući. Žena zatrudnje te poruči Davidu: "Trudna sam."

Moje pitanje je: Kako se može smatrati da je David u Davidovom rodoslovlju kada ono počinje s čovjekom koji je bio bludnik? Bože sačuvaj! Zar to nije u protivrječnosti sa onim što se navodi u Ponovljenom Zakonu, 23:2: "U sabor Gospodnji neće ulaziti onaj koji je rođen iz veze nedozvoljene; ni deseto koljeno njegovo neće ulaziti u sabor Gospodnji."

Dalje navodi se rodoskrvnuće sa silovanjem koje je izvršio Ammon sin Davidov nad svojom polusestrom Tamarom, II Samuel, 13:14: "Ali on (Ammon) je ne htjede poslušati, nego je savlada i leže s njom."

Još jedno višestruko silovanje se spominje u II Samuel, 16:23 koje je izvršio Abšalon nad Davidovim priježnicama: "Tada razapeše za Abšaloma šator na krovu, i Abšalom uđe k priježnicama svoga oca na oči svome Izraelu." (Ne vjerujem

da bi itko na svijetu mogao napraviti ovako nešto pa čak ni barbari).

Slijedeće rodoskrvnuće koje se spominje je ono koje je učinio Juda sa svojom snahom Tamarom, Postanak, 38:18: "...Dade joj i jedno i drugo, (pečatnjak i štap) a onda priđe k njoj, i ona po njem zače."

Iako su muslimani i jevreji ljuti neprijatelji niti jedan musliman se ne bi usudio da napiše knjigu u kojoj bi omalovažavao i napadao bilo kojeg jevrejskog poslanika kao što su Juda, Mojsije, Isus itd. za čin rodoskrvnuća, silovanja, bluda ili prostitucije. (Neka je Allahov blagoslov i mir nad njima uvijek i zauvijek) Sve poslanike Allah je poslao da vode čovječanstvo. Zar misliš da je Allah za tu misiju poslao pogrešne ljude?

K: Ne mislim tako, ali zar ti ne vjeruješ u Bibliju?

M: Mi vjerujemo u sve svete knjige ali u njihovoj orginalnoj formi. Bog je svakoj naciji slao poslanika da bi ih opominjao, a neke je poslao sa knjigom kao vodičem za tu određenu naciju ili narod. Tako imamo suhufe Abrahamove, Toru Mojsijevu (dio Starog Zavjeta), Davidov Zebur (Psalm), i Indžil (Novi Zavjet) poslan Isusu. Niti jedna od ovih knjiga nije ostala do danas u svojoj orginalnoj formi. S određenim ciljem i svojom voljom Allah je poslao poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, da bude pečat svim poslanicima i sa Svetim Kur'anom kao uputom za čitavo čovječanstvo, bilo gdje i bilo kada.

Isus je sam rekao da je on poslan samo narodu Izraela (Matej, 15:24): "Aron odgovarajući reče: "Ja sam poslan samo izgubljenim ovcama doma Izraelova." Takođe u (Mateju, 1:21)

stoji: ”Pa će roditi sina i nadjenuti mu ime Isus; jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njihovih.” Čak je rekao da nije došao da promijeni već da ispuni. (Matej, 5:17): ”Ne mislite da sam došao da pokvarim zakon ili proroke; nisam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle god nebo i zemlja stoje neće nestati ni najmanje slovo ili jedno title iz zakona dok se sve ne ispuni.”

K: Ali u Marku, 16:15, Isus je rekao: ”Idite po cijelom svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.”

M: Ovo je u protivrječnosti s onim što je spomenuto u Mateju, 15:24, i Mateju, 1:21. Drugo Marko, 16:9-20 je izostavljen iz mnogo Biblija. U “The New American Standard Bible” ovaj dio je stavljen u zagradu uz slijedeći komentar: Neki od najstarijih tumača Biblije su izostavili pasuse od 9 do 20. “The New World Translation of The Holy Scriptures” koji koriste jehovini svjedoci potvđuje da su nekim određenim starim rukopisima dodani duži ili kraći zaključci poslije Marka, 16:8 ali su neki izostavljeni. I “The Revised Standard Version” štampa sljedeću fusnotu: “Neki od najstarijih autora privode knjigu kraju kod osmog pasusa.” Ovo takođe znači da uskrsnuće Isusovo nije istinito kako je to opisano u Marku, 16:9.

K: Ali je rekao u Mateju, 28:19: ”Idite dakle i poucavajte sve narode...”

M: “sve narode” mora biti shvaćeno kao dvanaest plemena Izraela, inače protivrječi Mateju, 15:24 i Mateju, 1:21. U “The New World Translation of The Holy Scripture” i u “The New American Standard Bible” izraz je preveden sa određenim

članom (the) što znači da se misli na dvanaest plemena Izraela. Dakle šta sada misliš o Bibliji?

K: Moje vjerovanje postaje sve klimavije?

M: Siguran sam da ćeš se uvjeriti u autentičnost Islama kada razmotrimo naše razlike.

DOKTRINA TROJSTVA

M: Da li još uvijek vjeruješ u trojstvo?

K: Sigurno. To je navedeno u Prvoj Ivanovoj poslanici, 5:7 i 8: "Jer je troje što svjedoči na nebu: Otac, Riječ i Duh sveti; i ovo troje je jedno. I troje je što svjedoči na zemlji: duh i voda i krv; i troje je zajedno."

M: Da, to je u "The King James Version", izdanje 1611, i predstavlja najčvršći dokaz doktrine trojstva. Ali danas je ovaj dio "Otac, Riječ i Duh sveti i ovo troje je jedno" izostavljen iz "The Revised Standard Version" iz 1952 i 1971 i iz mnogih drugih izdanja Biblije kada je postalo jasno da to ne odgovara i izlazi iz okvira grčkog teksta.

U Prvoj Ivanovoj poslanici, 5:7i8 u "The New American Standard Bible" se navodi" i duh što svjedoči, jer duh je istina. Jer je troje što svjedoči, duh i voda i krv, i troje je zajedno." Takođe u "The New World Translation of The Holy Scripture", koju koriste jehovini svjedoci naći ćeš: "Jer tri su svjedoka, duh, voda, i krv, i troje je zajedno." Mogu razumjeti da ti ne znaš da je ovaj važan dio ispušten, ali mi je čudno zašto puno crkava i sveštenika ne vode računa o ovome.

Trojstvo nije biblijsko. Riječ trojstvo se čak i ne nalazi u Bibliji niti u biblijskom rječniku. Isus ga nikada nije naučavao niti ga je igda spomenuo. Niti u jednoj Bibliji nećeš naći povod ili dokaz na osnovu čega bi mogao prihvatiti trojstvo.

K: Ali u Mateju, 28:19 još uvijek se navodi: "....krsteći ih u ime Oca i sina i duha svetoga." Ovaj dio još nije uklonjen. Zar to nije dokaz o trojstvu?

M: Ne. Ako spomeneš tri osobe koje sjede ili jedu zajedno znači li to da one čine jednu osobu? Ne. Formulacija trojstva egipatskog poete Atanisusa iz Aleksandrije prihvaćena je od strane nićaeova koncila u A.D. 325, dakle više od tri stoljeća poslije Isusa. Nema sumnje da je rimski paganizam uticao na ovu doktrinu. Trojedini Bog; sabat je pomjeren na nedjelju; 25 decembar, što je bio rođendan njihovog boga Mitre, bio je predstavljen kao Isusov rođendan, iako je Biblija jasno porekla i zabranila ukrašavanje božićnih drvaca u Jeremiji, 10:2-5: "Ovako govori Jahve: Ne privikavajte se putu bezbožnom, i ne dršćite pred znacima nebeskim, jer pred njima dršću samo bezbožci. Jer su strašila tih naroda puka ništavnost, samo drvo posječeno u šumi, djelo ruku tesarovih, ukrašeno srebrom i zlatom, prišćvršćeno čavlima i čekićima da se ne klima. Nalik na ptičija strašila u vrtu: ne znaju govoriti. Treba ih nositi jer ne umiju hodati. Njih se ne bojte, jer ne mogu zla činiti, ali ni dobra učiniti ne mogu."

Kako su kršćani daleko odstupili od orginalnog Isusovog učenja Allah je kao dio svog jedinstvenog plana, poslao poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, kao obnovitelja vjere da ispravi sve ove promjene kao što su

rimsko-julijanski kalendar predstavljen kao kršćanska era; dozvolu konzumiranja svinjskog mesa, obrezivanje koje je ukinuo Pavle (Galatićani, 5:2): "Gledaj, ja Pavle kažem vam, ako se obrežete Krist vam neće ništa pomoći. "Časni Kur'an upozorava u suri El-Ma'ida:73: *"Nevjernici su oni koji govore: "Allah je jedan od trojice!" A samo je jedan Bog! I ako se ne okane onoga što govore, nesnosna patnja će, zaista stići svakog od njih koji ostane nevjernik."* Da li još uvijek vjeruješ u trojstvo koje Isus nikada nije naučavao?

K: Ali Bog i Isus su jedno (Ivan, 14:11): "Vjerujte meni da sam ja u Ocu i da je Otac u meni."

M: Čitaj onda Ivana, 17:21.

K: "Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u meni, i ja u Tebi; da i oni u nama jedno budu."

M: Jasno je ovdje da su Bog i Isus jedno, ali su takođe i učenici jedno u Isusu i Bogu. Ako je Isus Bog zato što je u Bogu, zašto onda ni učenici nisu Bog jer su i oni kao i Isus takođe u Bogu? Ako Bog, Isus i duh sveti čine trojstvo, onda bi zajedno sa učenicima trebali činiti, da ga tako nazovemo, petnaestojstvo.

K: Ali Isus je Bog po Ivanu, 14:9: "...koji vidje mene vidje Oca."

M: Pogledaj kako to dolazi u kontekstu, što je ispred i poslije toga (Ivan, 14:8): "Reče mu Filip: gospode pokaži nam Oca i biće nam dosta." (Ivan, 14:9): "Isus mu reče: Toliko sam sa vama i nisi me poznao Filipe? Koji vidje mene vidje Oca; pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca?" Konačno Isus je pitao Pavla kako da pokaže izgled Boga, kada je to nemoguće. Treba da vjeruješ u Boga diveći se njegovom stvaranju: sunce,

mjesec, sva stvorenja, Isus lično, koga je Bog stvorio. On je rekao (Ivan, 4:24): "Bog je duh.." i (Ivan, 5:37): "...ni glasa njegova čuste, ni lica njegova vidjeste." Kako onda duha možeš vidjeti? Ono što su oni vidjeli bio je Isus a ne Bog. Takođe Pavle je rekao (Prva poslanica Timotiju, 6:16): ".... kojega nitko od ljudi nije vidio, niti može vidjeti..." Dakle ono što možeš vidjeti, nikada ne može biti Bog. (Dakle Boga ne možeš vidjeti). Naš Sveti Kur'an kaže u suri El-En'am:103; *"Pogledi do njega ne mogu doprijeti, a On do pogleda dopire; On je Milostivi upućen u sve."*

K: Da budem iskren, teško je poreći ono čemu su nas od djetinjstva učili.

M: Možda će ti slijedeće pitanje pomoći da bolje shvatiš trojstvo. Šta je duh sveti?

K: Sveti duh je takođe Bog. Uče nas da je Otac Bog, da je sin Bog i da je duh sveti Bog. No ne smijemo reći tri boga nego jedan Bog.

M: Čitaj Mateja, 1:18.

K: "A rođenje Isusa bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila isprošena za Josipa, a još dok se nisu sastali, nađe se ona trudna od duha svetoga."

M: Uporedi sada sa Lukom, 1:26 i 27.

K: "A u šesti mjesec posla Bog anđela Gabrijela u grad galilejski po imenu Nazaret, k djevojci isprošenoj za muža, po imenu Josip iz doma Davidova; i djevojci bješe ime Marija."

M: Dakle u čudesnom Isusovom rođenju Matija je spomenuo duh sveti a Luka anđela Gabrijela. Šta je onda duh sveti?

K: Sveti duh je onda anđeo Gabrijel.

M: Da li još uvijek vjeruješ u trojstvo?
K: Znači Bog je Bog, duh sveti je anđeo Gabrijel, i Isus je...
M: Dopusti da ti pomognem: Isus je poslanik, sin Merjemin.
K: Kako možeš riješiti ono što mi zovemo misterijom?
M: Jer kao osnovu ili polazište koristimo Kur'an da ispravimo promjene koje su u prijašnje objave unijeli ljudi. Ako sada možeš vjerovati u jednog Boga, i Isusa, sina Merjeminog kao poslanika, zašto ne odeš korak dalje i ne prihvatiš poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, kao posljednjeg Poslanika. Izgovaraj sa mnom šehadet ili svjedočenje prvo na engleskom a zatim na arapskom jeziku.
K: Svjedočim da nema Boga osim Allaha i da je Muhammed njegov rob i Poslanik. Ali šta je sa mojim djedovima i bakama. Volio bih da ostanem s njima; svi su bili kršćani.
M: Abraham je kada mu je objavljena istina tj. Islam, napustio roditelje i njihove roditelje, tj. djedove i bake. Svatko je za sebe odgovoran. Možda njima istina nije stigla ovako jasno kao što je sada tebi. Časni Kur'an kaže u suri El-Isra':15: "*Onaj ko ide pravim putem, od toga će samo on koristi imati, a onaj ko luta na svoju štetu luta, i nijedan griješnik neće tuđe grijehe nositi. A Mi nikada ne kaznimo a da predhodno poslanika nismo poslali (da opomene).*" Dakle sada ti je došla istina i do tebe stoji hoćeš li je prihvatiti.
K: Je li moguće prihvatiti i Islam i Kršćanstvo?
M: U vjeri nema prisile. Možeš izabrati što god želiš. Ali ako kombinuješ obadvije vjere još uvijek se nisi predao Allahu. Još uvijek se smatraš nevjernikom kako se to navodi u suri En-Nisa':150-151: "*Oni koji u Allaha i u poslanike Njegove ne vjeruju i žele da između Allaha i poslanika Njegovih naprave*

razliku (vjerovanjem u Allaha a nevjerovanjem u poslanike) govoreći: "U neke vjerujemo a u neke ne vjerujemo", i žele da između toga nekakav stav zauzmu oni su zbilja pravi nevjernici: a Mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju. A oni koji u Allaha i u poslanike Njegove vjeruju i ni jednog od njih ne izdvajaju (poslanika) On će ih sigurno nagraditi. A Allah prašta i Samilostan je." Možda ćeš se složiti sa mnom ako još budemo diskutirali.

K: Zar nije bolje da ne izjavimo šehadet ili svjedočenje i tako ne budemo obavezni?

M: Čim dostigneš punoljetstvo i ako si mentalno sposoban postaješ obavezan, bez obzira izgovorio šehadet ili ne. Allah nije stvorio ovaj svijet tek onako, nizašto. Dao nam je čula i organe da možemo razlikovati ispravno od onoga što je pogrešno. Poslao je mnogo poslanika da opomenu. Stvoreni smo da Njega obožavamo i da se međuobno nadmećemo u činjenju dobrih djela.

Sura Ali Imran:191: *"...Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud stvorio, hvaljen ti budi!..."*

Sura El-Beled:8-10: *"Zar mu nismo dali oka dva i jezik i usne dvije i dva puta mu pokazali (dobro i zlo)?"*

Sura Ed-Darijat:56: *"Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju (da Mi ibadet čine)."* Svako djelo učinjeno da bi se steklo Allahovo zadovljstvo je ibadet.

Sura El-Kehf:7: *"Sve što je na zemlji Mi smo* kao ukras njoj stvorili, da iskušamo ljude ko će se od njih ljepše vladati."

M: Je li Isus Bog?
K: Da. U Evanđelju po Ivanu, 1:1: "U početku bijaše riječ, i riječ bijaše u Boga, i Bog bijaše riječ."
M: Složili smo se da sveti spisi ne bi trebali sadržavati protivrječnosti. Ako postoje dva protivrječna pasusa, samo jedan može biti istinit, dva nikada ne mogu biti istinita, ili su obadva pogrešna. Isus je dakle Bog po Ivanu, 1:1. Koliko onda postoji bogova? Najmanje dva. Ovo se onda protivrječi sa puno pasusa u Bibliji: (Pon. Zakon, 4:39): "...Jahve je Bog gore na nebu i ovdje na zemlji - drugog nema."; (Pon. Zakon, 6:4): "Čuj, Izraele, Jahve je Bog naš, Jahve je jedan"; (Izaija,43:10-11): "...da bi ste znali i vjerovali i uvidjeli da sam to ja. Prije mene ni jedan bog nije načinjen i neće poslije mene biti. Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja."; (Izaija, 44:6): "Ovako govori kralj Izraelov i otkupitelj njegov, Jahve nad Vojskama: Ja sam prvi i ja sam posljednji: osim mene Boga nema."; (Izaija, 45:18): "Da, ovako govori Jahve, nebesa Stvoritelj - on je Bog - koji je oblikovao i sazdao Zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje: "Ja sam Jahve i nema drugoga."

Iz samog Izaija 45:18 možemo zaključiti da je Bog sam bio stvaralac, i niko drugi,* čak ni Isus nije učestvovao u stvaranju. Vidi takođe Pon. Zakon 4:35, Izlazak 8:10, 1 Samuel 7:22, 1 Kraljevi 8:23, 1 Hronika 17:20, Psalmi 86:8, 89:6 i 113:5, Hošea 13:4, Zekerija 14:9.
K: Ali sve ovo je iz Starog Zavjeta. Jesi li nešto od toga našao u Novom Zavjetu?

•

M: Sigurno. Čitaj u Marku, 12:29 što je Isus lično rekao: "A Isus odgovori mu: Prva je zapovijed od svih: čuj Izraelu Gospodar naš Bog je jedan Gospodar." (1 Korićani, 8:4): "... mi znamo da idol nije ništa na svijetu i da nema drugog Boga osim jedinoga." (1 Timotije, 2:5): " Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Isus Krist." Obrati pažnju na izraz "čovjek Isus Krist" Sada možeš reći da je Ivan, 1:1 tačan i svi ovi pasusi netačni ili obrnuto.

K: Teško je prosuditi.

M: Hajde da pogledamo s kur'anskog stajališta i vidjećemo da se ovo slaže s onim što je Isus rekao za sebe u Bibliji. Isus je u Kur'anu nekoliko puta spomenut kao riječ od Allaha. U suri Ali Imran:39: *"Tada ga meleki zovnuše (Zekeriju) dok se on u hramu stojeći molio: "Allah ti javlja radosnu vijest; rodiće ti se Jahja koji će vjerovati u riječ od Allaha (tj. Isusa sina Merjemina) i koji će prvak biti, i čedan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih."*

U istoj suri ponovo je spomenut u ajetu 45: *"A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega riječ: ime će mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, biće viđen i na ovom i na onom svijetu i jedan od Allahu bliskih."* U obadva ajeta Časnog Kur'ana Isus je nazvan riječ od Allaha tj. riječ koja dolazi od Allaha, ili pripada Allahu što se podudara sa onim što se navodi u (1 Korićani, 3:23): "A vi ste Kristovi, a Krist je Božiji." Ivan, 1:1 je trebalo da bude napisano kao: "...i riječ biješe Božija." Greška se mogla potkrasti u prijevodu sa armenskog na grčki, namjerno ili ne. U grčkom jeziku TEOS je Bog, ali TEOU znači Božiji (vidi

grčki rječnik, grčku bibliju ili "Muhammed u Bibliji" od prof. Abdurrahman Dauda, bivšeg biskupa u Uramihu, str. 16). Razlika u samo jednom slovu ali posljedice su ogromne.

K: Zašto je Isus u obadvije knjige nazvan riječ od Boga?

M: Začeće Isusa u Marijinoj utrobi je bilo bez učešća sperme, samo Allahovom voljom: "budi" kako je spomenuto u istoj suri Ali Imran:47: *"Ona (Merjema) reče:" Gospodaru moj, kako ću imati dijete kad me nijedan muškarac nije ni dirnuo?" Eto tako - reče - Allah stvara što on hoće. Kad nešto odluči, On samo za to rekne 'budi' - i ono bude."*

K: Isus je Bog jer je ispunjen svetim duhom.

M: Zašto onda i druge ljude koji su takođe ispunjeni svetim duhom ne smatraš božanstvima? (Djela Apostolska, 11:24): "Jer bješe čovjek blag i pun duha svetog i vjere. I obrati se mnogi narod Gospodaru." (Djela Apostolska, 5:32): "I mi smo njegovi svjedoci mnogih stvari i duh sveti koga Bog dade onima koji se njemu pokoravaju." Vidi takođe Djela Apostolska 6:5, II Petar 1:21, II Timotije 1.14, I Korićani 2:16, Luka 1:41.

K: Ali Isus je bio ispunjen duhom svetim još dok je bio u majčinoj utrobi.

M: Isto je bilo sa Ivanom (Jahjom), (Luka, 1:13-15): "A anđeo reče mu: "Ne boj se Zaharija; jer je uslišena tvoja molitva, i žena tvoja Elizabeta rodiće ti sina, i nadićeš mu ime Ivan. Jer će biti veliki pred Bogom; i napiće se duha svetoga još u utrobi matere svoje."

K: Ali Isus je mogao izvoditi čuda. Nahranio je pet hiljada ljudi sa samo pet vekni i dvije ribe.

M : Isto su napravili Elizej i Ilija. Elizej je nahranio pet stotina ljudi sa dvadeset vekni ječmenog kruha i nekoliko klasova žita (ll Kraljevi, 4:44): "I postavi on pred njih. I jedoše, i još preosta, prema riječi Jahvinoj." Elizej je učinio da se ulje samo obnavlja i rekao je njoj (ll Kraljevi, 4:7): "Idi prodaj ulje, i podmiri svoj dug a od ostatka živjet ćeš ti i tvoji sinovi." Vidi takođe 1 Kraljevi, 17:16: "Brašno se iz ćupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je Jahve rekao preko svoga sluge Ilije." Takođe 1 Kraljevi, 17:6: "Gavrani su mu jutrom donosili kruha, a večerom mesa; iz potoka je pio."

K: Ali Isus je mogao liječiti gubu.

M: Elizej je takođe rekao gubavcu Nimalu da se opere u rijeci Jordanu. (ll Kraljevi, 5:14): "I tako siđe, opra se sedam puta u Jordanu, prema riječi čovjeka Božjega (Elizeja); i tijelo mu posta opet kao u malog djeteta - očistio se."

K: Ali Isus je mogao učiniti da slijepac progleda.

M: Takođe i Elizej, (ll Kraljevi, 6:17): "I Elizej se pomoli ovako: "Jahve otvori mu oči da vidi!" I Jahve otvori oči momku i on vidje..."; (ll Kraljevi, 6:20): "Kad su ulazili u Samariju, Elizej reče: "Jahve, otvori ovima oči da progledaju." Jahve im otvori oči, i oni vidješe da su usred Samarije!" Elizej je takođe mogao da uzrokuje sljepilo, (ll Kraljevi, 6:18): "Kad su Aramejci sišli prema njemu, Elizej se ovako pomoli Jahvi: "Udari sljepoćom ove ljude!" I na riječ Elizejevu udari ih sljepoćom."

K: Isus je mogao oživljavati mrtve.

M: Uporedi sa Ilijom, (1 Kraljevi, 17:22): "Jahve je uslišio molbu Ilijinu, u dijete se vratila duša, i ono oživje." Takođe

uporedi sa Elizejem u (II Kraljevi, 4:34,35): "Zatim se pope na postelju, leže na dječaka, položi svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, svoje ruke na njegove ruke; disao je nad njim, te se ugrijalo tijelo dječakovo. ...A dječak tada kihnu sedam puta i otvori oči."; Čak i sam dodir Elizejevih mrtvih kostiju mogao je oživjeti mrtvo tijelo(mrtvaca), (II Kraljevi, 13:21): "Dogodilo se te su neki sahranjujući čovjeka, opazili razbojnike: baciše mrtvaca u grob Elizejev i odoše. Mrtvac dotakavši se Elizejevih kostiju, oživje i stade na noge."

K: Ali Isus je hodao po vodi.

M: Musa je ispružio ruke preko mora, (Izlazak, 14:22): "Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nalijevo i nadesno."

K: Ali Isus je mogao istjerivati đavole.

M: Isus je sam potvrdio da i drugi ljudi mogu raditi to isto (Matej, 12:27), i (Luka, 11:19): "Ako ja, uz pomoć Belzubovu, izgonim đavole, sinovi vaši čijom pomoći izgone? Za to će vam oni biti sudije." Takođe su i učenici mogli izgoniti đavole kako je Isus rekao u (Matej, 7:22): "Mnogi će reći meni toga dana: Gospode, Gospode! Zar nismo u tvoje ime đavole izgonili i tvojim imenom mnoga čudesna djela izveli." Čak će i lažni poslanici moći činiti čudesa kako je to sam Isus prorekao u (Matej, 24:24): "Jer će se pojaviti lažni Kristovi i lažni poslanici i pokazaće znakove velike i čudesa da bi prevarili ako bude moguće i one odabrane."

K: Ali Elizej i Ilija su radili čudesa pomoću molitve upućene Bogu.

M: Isus je takođe činio čuda uz pomoć Božiju kako je sam rekao u (Ivan, 5:30):"Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe."; (Luka, 11:20): "Ako li ja prstom Božijim izgonim đavole dakle došlo je vama carstvo Božije." Sva čuda koja je vršio Isus mogli su činiti i ostali poslanici, učenici pa čak i nevjernici. Uz to Isus nije mogao činiti neka značajnija djela tamo gdje je vladalo nevjerovanje. (Marko, 6:5-6): "I ne mogaše ondje ni jednog čuda da učini, osim što nekoliko bolesnika izliječi metnuvši na njih ruke. I čudio se nevjerovanju njihovom. I išao je po okolnim selima i naučavao."

K: Ali Isus je proživljen tri dana nakon je umro na križu.

M: O njegovom raspeću ćemo govoriti kasnije, jer postoji mnogo kontraverznosti oko toga. Samo ću sada kratko napomenuti da se to nalazi u Pavlovom Evanđelju, koji nikada nije vidio Isusa živog. (II Timotije, 2:8): "Opominji se gospodina Isusa Krista koji usta iz mrtvih, od sjemena Davidova, po evanđelju mome." Evanđelje o uskrsnuću u Marku, 16:9-20 je takođe izostavljeno u mnogim Biblijama. Ako nije izostavljeno onda je štampano malim slovima ili između zagrada uz komentar. Pogledaj "Revised Standard Version", "New American Standard Bible" i "New World Translation of The Holy Scriptures" koju koriste jehovini svjedoci. Dopusti da te pitam je li Isus ikada zahtijevao da bude Bog ili da se smatra Bogom ili je govorio, "ja sam Bog, obožavajte me."

K: Ne, ali on je bio i Bog i čovjek.

M: No je li to on ikada tvrdio?

K: Ne.

M: Umjesto toga, propovijedao je da će ga ljudi uzalud obožavati i da će vjerovati u doktrine koje nisu Božije, nego ih je čovjek izmislio. (Matej, 15:9): "Ali uzalud me obožavaju, učeći naukama i zapovijestima ljudi." Sve doktrine modernog kršćanstva djelo su čovjeka: trojstvo, božansko sinoslovlje, božanstveno biće Isusa Krista, prvi grijeh i iskupljenje. Iz Isusovog vlastitog kazivanja zabilježenog u Novom Zavjetu, jasno je da on nikad nije tvrdio da je božanstvo ili da je identičan Bogu, "Ništa ne radim sam od sebe" (Ivan, 8:28). "Moj Otac je veći od mene", (Ivan, 14:28). "Gospodar, Bog naš je jedan Gospodar", (Marko, 15:34). "Oče u tvoje ruke predajem svoju dušu", (Luka, 23:46). "A o danu tome ili času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima ni sin, do Otac" Isusa su u početku zvali poslanikom, učiteljom, poslanim od Boga, Božijim slugom, mesijom, kasnije je bio prozvan sinom Božijim a zatim i samim Bogom. Da se sada zapitamo: Kako Bog može biti rođen kao i svaki drugi smrtnik? Isus je spavao dok Bog nikada ne spava. (Psalmi, 121:4): "Gle, ne drijema i ne spava Čuvar Izraela". Kako Isus može biti Bog kada je i on obožavao Boga kao i svaki drugi smrtnik. (Luka, 5:16): "I on je odlazio u pustinju i molio se Bogu." Isusa je (40 dana) đavo dovodio u kušnju, (Luka, 4:1-13), ali u Jakovu, 1:13 je rekao: "...jer se Bog ne može zlom iskušati..." Kako onda Isus može biti Bog? I još dalje možemo navoditi primjere po ovom pitanju.

K: Da, ja to lično ne razumijem, ali mi to moramo prihvatiti.

M: Zar se to ne protivriječi Bibliji koja sama kaže da se sve mora dokazati prije no što se prihvati. (1 Solunjani, 5:21): "Sve dokaži, čvrsto se drži onoga što je dobro."

K: To je zaista zbunjujuće.

M: Ali u Korićanima, 14:33: "Jer Bog nije Bog bune i konfuzije nego Bog mira. Kao po svim crkvama svetim." Doktrine koje je izmislio čovjek prave zabunu.

RASPRAVA "BOG ISUS"

M: Je li Isus sin Božiji?

K: Da, čitaj (Matej, 3:17): "Kada je Ivan krstio Isusa:" i gle, glas s neba koji govori: Ovo je Moj sin ljubazni s kojim sam zadovoljan."

M: Riječ sin ne bi trebalo shvatiti doslovno, jer se za mnoge poslanike, pa i za nas obične ljude u Bibliji kaže "djeca Božija". Čitaj (Izlazak, 4:22).

K: "Jer ti Mojsije reći ćeš faraonu, tako kaže Gospodar, Izrael je moj sin, čak prvi."

M: Ovdje je Jakov (Izrael) Njegov prvorođeni sin. Čitaj sada II Samuel, 7:13-14 ili I Hroniku, 22:10.

K: "On (Salomon) će izgraditi Dom mome imenu, on će mi biti sin, a ja ću njemu biti otac i utvrdit ću njegovo kraljevsko prijestolje nad Izraelom zauvijek."

M: Vidi kako će se stvari zamrsiti ako čitamo Jeremiju, 31:9: "...jer ja sam otac Izraelu i Efrajim je moj prvenac." Maloprije u Izlasku, 4:22, Izrael je bio takođe nazvan prvorođenim. Koji je od njih dvojice zaista prvorođeni? Izrael ili Efrajim? Ljudi često mogu biti djeca Božija. Čitaj Pon. Zakon, 14:1.

K: "Vi ste sinovi Jahve Boga svoga."

M: I neki ljudi mogu biti nazvani i prvorođeni. Čitaj Romans, 8:29.

K: "Jer koje naprijed pozna one i odredi da budu jednaki obličju sina njegovog da bi on bio prvorođeni, među mnogom braćom".

M: Ako su svi prvorođeni što je onda Isus?

K: On je jedini začet sin Božiji.

M: Davno, prije nego je Isus rođen, Bog je rekao Davidu, (Psalmi, 2:7): "Obznanjujem odluku Jahvinu: Gospodin mi reče: "Ti si sin moj, danas te rodih." Dakle i David je takođe rođeni sin Božiji. Značenje pojma sin Božiji nije doslovno nego metaforično (preneseno). To može biti bilo koji Božiji miljenik (onaj koga Bog voli). Isus je takođe rekao da Bog nije samo njegov Otac ali i vaš Otac, (Matej, 5:45-48).

K: "Da budete sinovi Oca svojega; budite vi dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski".

M: Tako ćeš vidjeti da se izraz "sin Božiji", što označava ljubav, naklonost i blizinu Božiju, ne odnosi samo na Isusa. (II Korićani, 6:18): "Bić u vam Otac i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospodar Svedržitelj". Dakle prema ovim pasusima nema razloga da se Isus doslovno smatra Božijim sinom.

K: Ali on nema oca i zato je Božiji sin.

M: Zašto onda i Adema ne smatrate Božijim sinom. On nije imao ni oca ni majku, i takođe je nazvan sinom Božijim u Luki, 3:38: "...Sit, sin Ademov koji je bio sin Božiji". Čitaj i Jevreje, 7:3.

K: "Bez oca, bez matere, bez roda, ne imajući ni početka danima, ni svršetka životu, a uspoređen sa sinom Božijim i ostaje sveštenikom do vijeka".

M: Ko je on? Odgovor je u Jevrejima, 7:1: "Melhisedek biješe kralj Salimski sveštenik Boga Najvišega, koji srete Abrahama..." On je jedinstveniji od Isusa i Adema. Zar ne bilo realnije očekivati da on bude sin Božiji ili Bog osobno?

K: Pa kako ti onda zoveš Isusa?

M: Mi muslimani ga zovemo Isus sin Marijin.

K: Nitko to neće negirati.

M: Da, jednostavno je, ne može se poreći. Isus je sam sebe nazvao sin čovječiji i odbio je da bude nazvan sin Božiji. (Luka, 4:41).

K: "Iz mnogih su izlazili zli duhovi vičući: "Ti si sin Božiji" On im zaprijeti i ne dopusti im da govore, jer su znali da je on Mesija."

M: Jasno je iz ovoga da je odbio da bude nazvan sin Božiji. Ponovo je to odbio i u Luki, 9:20 i 21.

K: "A on (Isus) reče učenicima: "A vi šta mislite ko sam ja?"; A Petar odgovarajući reče: "Krist sin Božiji." A on im zaprijeti i zapovijedi da nikome to ne govore."

M: Isusa koji je bio očekivani mesija, poslanik, prvo su zvali učiteljem pa sinom Božijim te na kraju samim Bogom. Čitaj Ivana, 3:2: "Ova dođe ka Isusu noću i reče mu: "Rabi, znamo da si ti učitelj od Boga došao..." Ivan, 6:14: "A ljudi vidjevši čudo koje Isus učini govorahu: Ovo je zaista onaj poslanik koji treba da dođe na svijet." Isus je također nazvan poslanikom u Ivanu, 7:40, Mateju, 21:11, Luki, 7:16 i 24:19. Kaže se u Djelima Apostolskim, 9:20: "I on (Pavle) odmah

propovijedaše po sinagogama da je Krist sin Božiji." Odavde se također može zaključiti da su rani kršćani još upotrebljavali sinagoge kao bogomolje ali kasnije kada se kršćanstvo udaljilo od Isusovog orginalnog učenja, utemeljene su crkve. Pavle, Bernaba i nežidovi su bili optuženi za bogohuljenje i skrnavljenje i protjerani su iz sinagoga. Pogledaj Djela Apostolska, 13:50, 17:18 i 21:28. Luka, 2:11:"Jer vam se danas rodi Spas koji je Krist u gradu Davidovu". Ivan, 1:1:"U početku bijaše riječ, i riječ bješe u Boga, i riječ bješe Bog".

JE LI ISUS BIO RAZAPET?

M: Tvrdi se u Časnom Kur'anu u suri En-Nisa':157 da Isus nije bio razapet: *"I zbog riječi njihovih: "Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjemina, Allahova poslanika..." A nisu ga ni ubili ni razapeli..."* Da li još uvijek vjeruješ da je Isus umro na križu?

K: Da on je umro na križu i poslije je proživljen.

M: Slažemo se da niko nije vidio trenutak kada je Isus proživljen. Samo su našli praznu grobnicu u koju je bio sahranjen i izveli zaključak da je proživljen jer su učenici i ostali svjedoci vidjeli Isusa živog poslije navodnog raspeća. Zar ne postoji mogućnost, kako tvrdi Kur'an, da on nije umro na križu?

K: Gdje je dokaz za to?

M: Da pogledamo pasuse u Bibliji koji podržavaju ovu činjenicu. Šta smatraš da je autentičnije, ono što je Isus rekao ili svjedočenja učenika, apostola i drugih svjedoka?

K: Naravno ono što je Isus rekao.

M: To je u skladu s onim što je Isus rekao (Mateju, 10:24): "Učenik nije iznad učitelja, niti je sluga iznad gospodara".

K: Ali Isus je sam rekao da će ustati iz mrtvih, Luka, 4:24: "I reče im: "Tako je pisano i tako je trebalo da Krist pati i da ustane treći dan".

M: Patnja se u Bibliji često pojačava izrazom smrt, umiranje, kako je Pavle rekao (1 Korićani, 15:31): "Svaki dan umirem (patim) tako mi, braćo, vaše slave, koju imam u Isusu Kristu, Gospodu našem". Ovo su neki od dokaza:

1. Na križu je Isus usrdno molio Boga za pomoć, Matej, 21:26: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio". I u Luci, 22:42: "Govoreći: Oče! Kad bi htio da proneseš ovu čašu mimo mene! Ali ne moja nego tvoja volja da bude." (Ova čaša je smrt).

2. Bog je uslišio Isusovu molitvu da ne umre na križu, po Luki, Jevrejima i Jakovu. Kako je onda opet mogao umrijeti na križu? Luka, 22:43: "A anđeo mu se javi s neba, i krijepi ga." To znači da ga je anđeo obavjiestio i uvjerio da ga Bog neće ostaviti bespomoćnog. Jevreji, 5:7: "On u dane tijela svoga moljenja i molitve k onome koji ga može izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prinosi, i bi utješen po svojoj pobožnosti". Isus je bio utješen što znači da mu je Bog uslišio molitve. Jakov, 5:16: "...Jer neprestana molitva pobožnoga može pomoći." Isus je sam rekao u Mateju, 7:7-10: "Tražite i daće vam se, tražite i naći će te, kucajte i otvoriće vam se. Jer svaki koji traži prima, i koji traži nalazi, i koji kuca otvoriće mu se. Ili koji je među vama čovjek u koga ako zatraži sin njegov kruha, kamen da mu da?" Ako je Bog uslišao sve

Isusove molitve uključujući i onu da ne umre na križu, kako je onda moguće da je ipak bio razapet?

3. Rimski vojnici nisu slomili njegove noge, Ivan, 19:32-33: "Onda dođoše vojnici i prebiše prvom noge i drugome razapetom s njim. A došavši do Isusa, pa kad vidješe da je već umro ne prebiše mu noge." Možeš li vjerovati da mu vojnici nisu slomili noge jer su vidjeli da je mrtav ili su ga željeli sačuvati kada su vidjeli da je nedužan.

4. Da je Isus umro na križu njegova krv bi se zgrušala tako da ne bi mogla izliti kada mu je probijena slabina. Ali Evanđelje tvrdi da su krv i voda potekli iz rane. (Ivan, 19:24): "Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem i odmah iziđe krv i voda".

5. Kada je Faris pitao Isusa da mu pokaže dokaz da je njegovo poslanstvo istinito, odgovorio mu je, (Matej, 12:40): "Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noći: tako će biti i sin čovječiji tri dana i tri noći." Zanemari sada vrijeme koje također nije bilo tri dana i tri noći nego jedan dan (subota) i dvije noći (petak veče i subotu veče). Je li Jona bio živ u kitovom trbuhu?

K: Da.

M: Je li još uvijek bio živ i kada je ispljuvan vani iz kitovog trbuha?

K: Da.

M: Onda je Isus bio živ kako je i predskazao.

6. Isus je sam tvrdio da neće umrijeti na križu. U nedjelju rano ujutro Marija Magdalena je došla do grobnice koja je bila prazna. Vidjela je da pored stoji neko po izgledu nalik na vrtlara. Kroz razgovor prepoznala je da je to Isus i željela je da

ga dotakne. Isus je rekao (Ivan, 20:17): "Ne dotiči me se jer se još ne vratih Ocu svom." Znači da je još uvijek bio živ, jer kada neko umre vraća se Stvaraocu. Ovo je najjači dokaz koji je Isus sam priznao.

7. Poslije navodnog raspeća, učenici su mislili da on nije pravi Isus nego njegov duh, pošto nakon smrti samo duša nastavlja da živi.

K: Samo momenat! Kako si siguran da samo duša živi poslije smrti?

M: To je u Bibliji sam Isus rekao da su one (duše) kao anđeli.

K: Gdje u Bibliji?

M: U Luki 20:34-36: "I odgovarajući Isus reče im: "Djeca ovog svijeta se žene i udaju; a oni koji se udostoje dobiti onaj svijet i proživljenje iz mrtvih niti će se ženiti niti udati, jer više ne mogu umrijeti jer su kao anđeli; i sinovi su Božiji kad su sinovi proživljenja." Da bi ih uvjerio da je ista osoba, Isus im je dozvolio da mu dotaknu ruke i stopala. Kako mu još nisu vjerovali zatražio je mesa, kako bi im pokazao da još uvijek jede kao i svako živo biće. Čitaj Luka, 24:36-41: "A kad oni ovo govorahu i sam Isus stade među njima i reče im: "Mir vama". A oni se uplašiše i poplašeni, budući mišljahu da vide duha. I on im reče: "Šta se plašite i zašto makove misli ulaze u srca vaša! Vidite ruke moje i noge moje: Ja sam glavom, opipajte me i vidite, jer duh, tijela i kostiju nema, a kao što vidite ja imam". I ovo rekavši pokaza im ruke i noge. Dok oni još ne vjerovahu od radosti i čuđahu se reče im: "Imate li ovdje šta za jelo". A oni mu dadoše komad ribe pečene i meda u saću. I uzevši pojede pred njima".

8. A ako još uvijek vjeruješ da je umro na križu tada je bio lažni poslanik i proklet od Boga u odnosu na ove pasuse, (Pon. Zakon, 13:6): "A onaj prorok ili sanjač neka se pogubi...", (Pon. Zakon, 21:22-23): "Ako ko učini grijeh koji zaslužuje smrt, te bude pogubljen vješanjem o stablo, njegovo mrtvo tijelo neka ne ostane na stablu preko noći, nego ga pokopaj istog dana, jer je obješeni prokletstvo Božje. Tako nećeš okaljati svoje zemlje, koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu." Vjerovanje u njegovu smrt na križu diskredituje njegovo poslanstvo. Jevreji tvrde da su ubili Isusa na križu i tako pokazuju da je pogrešna njegova tvrdnja da je poslan da njima propovijeda. Kršćani vjeruju da je raspeće neophodno za njihovo iskupljenje od grijeha što za posljedicu također ima negiranje Isusovog poslanstva. Ovo kršćansko vjerovanje se suprotstavlja sa biblijskim učenjem u Hosea, 6:6: "Jer ja tražim blagost a ne žrtvovanje i spoznaju Božiju više nego žrtve paljenice." To se također suprostavlja Isusovom vlastitom naučavanju u Mateju, 9:13: "Nego idite i naučite se šta znači, milosrđe hoću a ne žrtvu..."

Također Isus je rekao u Mateju, 12:7: "Kad bi ste pak znali šta je to: milosti hoću a ne priloga, ne bi ste osuđivali nevine".

K: Zašto ljudi onda vjeruju u raspeće?

M: Samo je Pavle naučavao raspeće, Djela Apostolska, 17:18: "I neki (jevreji) su govorili šta hoće ovaj besposličar! A drugi izgleda kao da hoće nove bogove da propovijeda. Jer im je propovijedao o evanđelju Iosusovom i o raspeću." Pavle koji nikada nije vidio Isusa priznao je da je raspeće u njegovom

evanđelju. II Timotije, 2:8: "Potsjećaj se Isusa Krista koji je ustao iz mrtvih od sjemena Davidova po mom evanđelju." Pavle je takođe bio prvi koji je proglasio Isusa Božijim sinom. Djela Apostolska, 9:20: "I odmah je po sinagogama pripovijedao da je Isus sin Božiji." Dakle kršćanstvo je Pavlovo učenje a ne Isusovo.

K: Ali Marko, 16:19, spominje da je Isus uzdignut na nebo, i sjeo je kod Boga s desne strane: "A Gospod pošto im izgovori bi uzdignut na nebo i sjede Bogu s desne strane".

M: Kao što sam rekao u diskusiji o svetoj Bibliji pasusi od 9-20 iz Marka,16 su izostavljeni u nekim Biblijama. Pogledaj napomenu u "The Revised Standard Version", "The American Standard Bible" i "The New World of Holy Scripture" koju koriste jehovini svjedoci. Ako još vjeruješ da je Isus božanstvo jer je podignut na nebo, zašto onda i druge poslanike koji su takođe uzdignuti ne prihvatiš kao poslanike.

K: Ko su oni?

M: Ilija (II Kraljevi, 2:11-12):"....i Ilija u vihoru uziđe na nebo. Elizej je gledao i vikao: " Oče moj, Oče moj! Kola Izraelova i konjanici njegovi!" I više ga nije vidio." Henoka je Bog takođe uzdigao na nebo. (Postanak, 5:24): "Henok je hodio s Bogom, potom iščeznu; Bog ga uze." Ovo se takođe ponavlja u (Jevrejima, 11:5): "Vjerom bi Henok prenesen da ne vidi smrt, i ne nađe se, jer ga Bog, premjesti, jer prije nego ga premjesti, dobi svjedočanstvo da je ugodio Bogu".

K: Dakle iskupljenje grijeha putem raspeća nije Isusovo učenje?
M: Ovu doktrinu je crkva prihvatila tri ili četiri stoljeća poslije Isusa. Iz sljedećih pasusa je jasno da Biblija protivriječi sama sebi. (Pon. Zakon, 24:16): "Neka se očevi ne osuđuju na smrt zbog sinova ni sinovi zbog očeva; neka svako za svoj grijeh gine." (Jeremija, 31:30): "Nego će svako umrijeti zbog vlastite krivice." (Ezekiel, 18:20): "Onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti. Sin neće snositi grijeha očeva, ni otac grijeha sinovljeva. Na pravedniku će biti pravda njegova, a na bezbožniku bezbožnost njegova."
K: Ali sve ovo je iz Starog Zavjeta.
M: Čitaj onda u Mateju, 7:1i 2: "Ne sudite da vam se ne sudi; jer kakvim sudom sudite takvim će vam se suditi; i kakvom mjerom mjerite onako će vam se mjeriti".
M: Čitaj Koričani, 3:8.
K: "Onaj koji sadi i koji zaliva jednaki su, i svaki će primiti svoju platu po svome trudu". I mi vjerujemo u prvi grijeh!
M: Želiš li još uvijek da ti dokažem da su djeca rođena bez grijeha? Čitaj Matej, 19:14.
K: "Ali Isus reče, ostavi djecu i ne zabranjujte im dolaziti k meni, jer za takve je kraljevstvo nebesko".
M: Dakle svako se rodi bez grijeha, i sva djeca pripadaju kraljevstvu nebeskom. Čitaj Djela Apostolska, 13:39.
K: "I od svega toga se niste mogli opravdati u zakonu Mojsijevom, opravdaće se u njemu svaki koji vjeruje".

M: Dozvoli da ti postavim pitanje. Zašto vi vjerujete u uskrsnuće ako Pavle, koji nikad nije vidio Isusa živog, sam tvrdi da je to njegovo evanđelje?

K: Gdje to piše?

M: Čitaj II Timotije, 2:8.

K: "Podsjećaj se gospoda Isusa Krista koji je ustao iz mrtvih, od sjemena Davidova, po mom evanđelju." Ali zašto mi moramo vjerovati da je on bio razapet i onda podignut iz mrtvih?

M: Da, ja također ne znam. Islam je utemeljen na argumentima i on je čisto učenje svih Allahovih poslanika, bez primjesa paganizma i praznovjerja.

K: To je ono za čim tragam.

M: Zašto onda ne razmisliš o šehadetu i ne izgovoriš ga. Prvo na engleskom a zatim na arapskom. Hajde, pomoći ću ti u izgovoru.

K: Svjedočim da nema boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, Njegov rob i Poslanik. Je li Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, najavljen u Bibliji?

M: Da, ali za muslimana nije potrebno da to zna iz Biblije. Kako si izučavao Bibliju volio bih s tobom prodiskutirati o ovoj temi slijedeći put.

PS. Ostatak diskusije vodiće se između dva muslimana, M i m.

I Ismail i Ishak su blagoslovljeni.

M: Zašto su Ismail i njegova majka Hagar napustili Sarah?

m: Nakon što je Ishak odbijen od prsa Sarah je vidjela da mu se Ismail izruguje i nije htjela da Ismail bude nasljednik s njenim sinom Ishakom. (Postanak, 21:8):" Dijete je raslo i bilo od sise odbijeno. A u dan u koji Izak bijaše od sise odbijen Abraham priredi veliku gozbu. Jednom opazi Sara gdje se sin koga je rodila Egipćanka Hagara igra s njezinim sinom Izakom, pa reče Abrahamu: "Otjeraj tu sluškinju i njezina sina, jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s mojim sinom - s Izakom."

M: Ishak je bio oko dvije godine star kada je odbijen od grudi. Ismail je tada imao 16 godina. Jer je Abraham imao 86 g. kada je Hagar rodila Ismaila, a 100 g. kada mu je rođen Ishak. Ovo se može zaključiti iz Postanka, 16:16: "I Abraham je bio star 86 g. kada mu Hagara rodi Jišmaela." Postanak, 21:5: "I Abraham je bio 100 g. star kada mu se rodi Izak." Postanak, 21:8-10 je onda u protivrječnosti sa Postankom, 21 14-21 gdje je Ismail opisan kao dijete na leđima svoje majke, kada su oboje napustili Sarah: "Rano ujutro Abraham uze kruha i mješinicu vode pa dade Hagari; stavi to na njezina ramena, zajedno sa dječakom, te je otpusti." Ovo mogu biti samo opisi djeteta a ne momčuljka. Dakle Ismail i njegova majka su napustili Sarah puno prije je Ishak rođen. Po islamskoj verziji Abraham je po uputi koju je dobio od Boga, uzeo Ismaila i Hagar i preselio se u Mekku, u bibliji zvanu Paran (Postanak, 21). Hagar je u potrazi za vodom sedam puta trčala između

dva brda, Safa i Merva. Ovo je postao vjerski ritual za milione muslimana iz cijelog svijeta, prilikom godišnjeg hadždža u Mekki. Izvor vode spomenut u Postanku, 21:19, još je prisutan i zove se Zemzem. Abraham i Ismail su kasnije u Mekki zajedno sagradili sveti kamen Kabu. Tamo je i komadić zemljišta gdje je Abraham obavljao molitvu i zove se ***mekam Ibrahim*** (mjesto Ibrahimovo). Tokom dana hadždža muslimani cijelog svijeta klanjem žrtvenih životinja obilježavaju sjećanje na Abrahamovu i Ismailovu žrtvu.

m: Ali u Bibliji se navodi da je Ishak trebao biti žrtvovan.

M: Ne po islamskoj verziji. Ugovor između Boga i Abrahama i njegovog jedinog sina Ismaila je napravljen i utvrđen kada je Ismail bio određen za žrtvovanje. Kada su Abraham i Ismail i ostali ukućani bili obrezani, Ishak čak nije bio ni rođen. Postanak,17:24-27: "Tako su toga istog dana bili obrezani Abraham i njegov sin Jišmael; i svi muškarci njegova doma, rođeni u njegovoj kući ili za novac kupljeni od stranaca - svi s njim bijahu obrezani."

Godinu dana kasnije rođen je Ishak i obrezan osmi dan po rođenju. Postanak,21:4-5: "I poslije osam dana obreza Abraham svoga sina Izaka, kako mu je Bog naredio. Abrahamu bijaše stotinu godina kada mu se rodio sin Izak." Dakle kada je ugovor napravljen i potvrđen (obrezivanje i žrtvovanje) Abraham je imao 99 g. a Ismail 13. Ishak je rođen godinu kasnije kada je Abraham imao 100 g. Ismailovi potomci, Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, uključujući i sve muslimane do danas su ostali vjerni obavezi obrezivanja. U svojim dnevnim molitvama, najmanje pet puta

na dan, muslimani spominju po dobru kako Muhammeda i njegove potomke tako i Abrahama i njegove potomke.
m: Ali u Postanku, 22 je navedeno da je Ishak trebao biti žrtvovan.
M: Da znam to, ali vidjećeš tu protivrječnost. Tamo je navedeno "tvoj jedini sin Ishak". Zar nije trebalo biti napisano "tvoj jedini sin Ismail", jer kada je Ismail imao 13 g. Ishak još nije bio ni rođen! Kada je rođen Ishak Abraham je imao dva sina. Zbog šovinizma je ime Ismail u cijelom Postanku 22 zamijenjeno u Ishak, ali je Bog sačuvao riječ "jedini" da nam pokaže kako je trebalo biti. Riječi "umnožiću sjeme tvoje" u Postanku, 22:17 su se odnosile na Ismaila u Postanku, 16:10. Zar se nije onda cijelo poglavlje Postanka, 22 odnosilo na Ismaila. "Učiniću njegovu naciju mnogobrojnom" dva put je ponovljeno za Ismaila u Postanku, 17:20 i Postanku, 21:18, a nikad se nije odnosilo na Ishaka.
m: Jevreji i kršćani tvrde da je Ishak bio superiorniji od Ismaila.
M: To je što oni kažu ali šta Biblija tvrdi. Postanak, 15:4: "Ali mu Jahve opet uputi riječ: "Taj neće biti tvoj baštinik, nego će ti baštinik biti tvoj potomak." Dakle Ismail je također bio nasljednik. Postanak, 16:10: "Još joj reče anđeo Jahvin: "Tvoje ću potomstvo silno umnožiti; od mnoštva se neće moći ni prebrojiti." Postanak,17:20: "I za Jišmaela uslišah te. Evo ga blagosivljam: rodnim ću ga učiniti i silno ga razmnožiti; dvanaest će knezova od njega postati i u velik ću narod izrasti." Postanak, 21:13: "I od sina tvoje ropkinje podići ću velik narod, jer je tvoj potomak." Postanak, 21:18: "Na noge! Digni dječaka i utješi ga, jer od njega ću podići velik narod."

Pon. zakon, 21:15-17: ”Ako koji čovjek imadne dvije žene: jednu koja mu je draga, a jednu koja mu je mrska, te mu i draga i mrska rode sinove, ali prvorođenac bude od one koja mu je mrska, onda, kad dođe dan da podijeli svoju imovinu među svoje sinove, ne smije postupiti prema prvorođencu od drage na štetu sina od mrske, koji je prvenac, nego mora za prvorođenca priznati sina od mrske i njemu dati dvostruk dio od svega što ima. Jer on je prvina njegove snage - njemu pripada pravo prvorodstva.” Islam ne negira da je Bog blagoslovio Ishaka i njegove potomke, ali obećani sin je Ismail, od koga vodi porijeklo posljednji od svih Allahovih poslanika, Muhammed, sallallahu ‘alejhi ve sellem.

m: Ali jevreji i kršćani tvrde da Ismail nije bio zakonito dijete.

M: To oni kažu, ali to nećeš naći nigdje u Bibliji. Kako je jedan tako veliki poslanik kao Abraham mogao imati nezakonitu ženu i dijete iz vanbračne veze? Postanak, 16:3: ”...njegova žena Saraja uzme Hagaru, Egipćanku, sluškinju svoju, pa je dade svome mužu Abrahamu za ženu.” Ako je brak bio legalan kako onda njihov potomak može biti nezakonit. Zar nije brak između dvoje stranaca, čovjeka iz Orkeloana i Egipćanke legalniji od braka čovjeka oženjenog kćerkom svog oca. Ne ulazeći u to je li Abraham to zaista rekao ili ne ali u Postanku, 20:12 se navodi: ”A onda, ona je uistinu moja sestra: kći je mog oca, iako ne i moje majke, pa je pošla za me.” Allah je sam izabrao ime Ismail. Postanak, 16:11: ”i anđeo od Gospoda reče joj (Hagar), gle evo ti si trudna rodićeš sina i daćeš mu ime Ismail, jer je Gospod čuo tvoju tugu.” Ismail je po značenju hiperbola od “onaj koj čuje“ i gdje u Bibliji piše da je on bio nezakonit sin?

m: Nigdje.

M: Davno prije nego su rođeni Ismail i Ishak Allah je napravio sporazum sa Abrahamom. Postanak, 15:18: "Toga je dana Jahve sklopio Savez s Abrahamom rekavši: 'Potomstvu tvojemu dajem zemlju ovu od Rijeke u Egiptu, do Velike rijeke, rijeke Eufrata." Nije li se veći dio Arabije prostirao između Nila i Eufrata, gdje su se kasnije nastanili svi Ismailovi potomci?

m: Misliš li dakle da Ishaku i njegovim potomcima nije obećana nikakva zemlja?

M: Mi muslimani nikad ne negiramo da je Ishak također blagoslovljen. Vidi Postanak, 17:8: "Tebi i tvome potomstvu poslije tebe dajem zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica - svu zemlju kanaansku - u vjekovni posjed; a ja ću biti njihov Bog." Primjećuješ li razliku da je Abraham u zemlji Kenan nazvan "strancem" ali ne i u zemlji između Nila i Eufrata. Kao stanovnik Orkildana bi je više arap nego židov.

m: Ali po Postanku, 17:21, sporazum je napravljen sa Ishakom: "Ali ću držati svoj Savez sa Izakom, koga će ti roditi Sara, dogodine u ovo doba."

M: Da li to isključuje Ismaila? Gdje se u Bibliji kaže da Allah neće napraviti ugovor sa Ismailom?

m: Nigdje.

KRITERIJI ZA POSLANIKA PO JEREMIJI

Jeremija, 28:9: "Ali o proroku koji proriče mir možeš istom kad se ispuni njegova proročka riječ znati da ga je zaista Jahve poslao."

M: Riječ Islam takođe znači spokojstvo, mir. Mir između Stvoritelja i stvorenja. Ovo Jeremijino pročanstvo se ne može odnositi na Isusa jer on kako je sam tvrdio, nije došao zbog mira. (Luka, 12:51): "Mislite li da sam ja došao da dam mir na Zemlju? Ne, kažem vam, nego razdor. Jer će od sada pet u jednoj kući biti razdijeljeni, ustaće tri na dva, i dva na tri. Ustaće otac na sina i sin na oca; majka na kćer i kći na majku; svekrva na snahu svoju i snaha na svekrvu svoju". Vidi takođe Matej, 10:34-36.

DOK SHILOH NE DOĐE

Ovo je Jakubova poruka koju je oporučio djeci prije nego je umro. Postanak, 49:1: "Jakov zatim sazva svoje sinove te reče: "Skupite se, da vam kažem što će vas snaći u kasnije vrijeme." Postanak, 49:10: "Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada - kome će se narodi pokoriti." Shiloh je takođe i ime grada, ali njeno pravo značenje je mir, harmonija, spokojstvo tj. islam. U ovom kontekstu se nikako ne može odnositi na grad i osobu jer bi to bilo izopačenje Elizeja, (Sihloha) poslanika od Allaha. Dakle izraelsko poslanstvo po Ishakovoj liniji se zaustavilo čim je Shiloh došao. Ovo se slaže sa surom, 2:133: *"Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni*

čas došao i kad je sinove svoje upitao: "Kome će te se, poslije mene, klanjati?"- Klanjaćemo se - odgovorili su - Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima Ismaila i Ishaka, Bogu Jednome i mi se Njemu pokoravamo!" Prebacivanje poslanstva na drugu naciju spominje se u Jeramiji, 31:36: "Ako se ikad ti zakoni poremete preda mnom - riječ je Jahvina - onda će i poslanstvo Izraelovo prestati da bude narod pred licem mojim zauvijek." Takođe je i Isus nagovijestio u Mateju,21:45: "Zato vam kažem da će se od vas uzeti i daće se narodu koji njegove plodove donosi."

BEKKA JE MEKKA

Sveta Kaba koju su sagradili Abraham i sin mu Ismail se nalazi u Mekki. Ime Mekka se jedamput spominje u Časnom Kur'anu u suri, 48:24. Zavisno od dijalekta plemena Bekka se može izgovarati i kao Mekka. Ovo ime se takođe jedanput spominje u suri, 3:96: *"Prvi hram sagrađen za ljude jeste onaj u Bekki (Mekki), blagoslovljen je on i putokaz svjetovima".* Veoma je zapanjujuće da je riječ Bekka spomenuo i poslanik David u svom Psalmu, 84:7: "Prolaze li suhom dolinom, u izvor je vode promeću, i prva je kiša u blagoslov odijeva." Izvor koji se ovdje spominje je dobro poznati Zemzem, koji se još nalazi blizu Kabe.

Izaija, poglavlje 60:
1: "Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi." Uporedi ovo sa surom, 74:1-3: *"O ti (Muhammede) pokriveni, ustani i opominji! i Gospodara svoga veličaj!"*
2: "A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom." Poslanik Muhammed sallallahu 'alejhi ve sellem je poslan u vrijeme neznanja i mračnjaštva, kada je svijet zaboravio Božiju jednoću, kako su naučavali Ibrahim i svi ostali poslanici uključujući i Isusa.
3: "K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga sjaja."
4: "Podigni oči, obazri se: svi se sabiru, k tebi dolaze..." Za manje od 23 g. cijela Arabija je bila ujedinjena.
5: "...jer k tebi će poteći bogatstvo mora, blago naroda k tebi će pritjecati." Za manje od stoljeća Islam se iz Arabije proširio na druge zemlje.
6: "Mnoštvo deva prikrit će te, jednogrbe deve iz Midjana i Efe. Svi će iz Šebe doći donoseći zlato i tamjan i hvale Jahvi pjevajući."
7: "Sva stada kedarska u tebi će se sabrati, ovnovi nebajotski bit će ti na službu. Penjat će se, ko ugodna žrtva na moj žrtvenik, proslavit ću Dom Slave svoje." Plemena Kedra (Arabija) su bila razjedinjena a zatim ujedinjena. 'Dom Slave svoje" upućuje na Allahovu kuću u Mekki, a ne kako smatraju kršćanski teolozi, na Kristovu crkvu. Činjenica je da su sela

Kedra (najmanje cijela Saudijska Arabija danas) jedino mjesto na svijetu koje je još uvijek nepristupačno djelovanju crkve.
11: "Vrata će tvoja biti otvorena svagda, ni danju ni noću neće se zatvarati, da propuste tebi bogatstvo naroda s kraljevima koji ih vode." Činjenica je da se džamije oko Kabe, u Mekki kada ih je poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, očistio od idola prije 1400g. ne zatvaraju ni danju ni noću. Za vrijeme hadždža dolaze i vladari i podanici bez ikakvih razlika.

KOČIJA MAGARACA I KOČIJA KAMILA

Izaija je u viziji vidio dva jahača, Izaija, 21:7: "Vidi li konjanike, jahače udvojene, jahače na magarcima, jahače na devama, neka dobro pazi s pažnjom napetom." Ko je bio jahač na magarcu? Svako dijete će vam to znati odgovoriti. Bio je to Isus (Ivan, 12:14): "A Isus našavši magare sjede na njeg, kao što je pisano". Tko je onda obećani jahač na kamili? Ovog značajnog poslanika čitaoci biblije su predvidjeli. On je poslanik Muhammed sallallahu 'alejhi ve sellem. Ako se ovo ne bi odnosilo na njega, onda proročanstvo još nije ispunjeno. Zbog toga je Izaija spomenuo kasnije u istom poglavlju (12:13): "Proroštvo o Arapima..." Što znači odgovornost arabljanskim muslimanima; a danas naravno svim muslimanima, da šire Islam. Izaija, 21:14: "Vodu iznesite pred žedne, stanovnici zemlje temske, iziđite s kruhom pred bjegunca." Tema je vjerovatno Medina, kuda su prebjegli Poslanik i ashabi. Svaki izbjeglica iz Mekke je bio pobratimljen sa jednim stanovnikom Medine, i data mu je hrana, i krov nad

glavom. Izaija, 21:16: "Da, ovako mi reče Gospod: "Još jedna godina, godina nadničarska, i nestat će sve slave Kedrove." Tačno druge godine po hidžri pagani su pobijeđeni u bici na Bedru. Na kraju Izaija, 21:17 zaključuje sa: "A od mnogobrojnih strijelaca među hrabrim sinovima Kedrovim malo će ih ostati." Kedar je drugi Ismailov sin (Postanak, 25:13) od koga direktno potiče Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem. U početku su oni napadali Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, i njegove ashabe. Ali kasnije su mnogi od njih primili Islam, većina onih koji su odbili, uništeni su. U nekim biblijskim pasusima Kedar je sinonim za arape uopćte, kao u Ezekielu, 27:21:"Arapi i kedarski knezovi..."

POSLANIK KAO MOJSIJE

Bog je rekao Mojsiju u Pon. Zakon, 18:18: "Podignut ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviću svoje riječi u njegova usta, da im kaže što im zapovijedim".

1. Braća Izraelaca (potomci Abrahamovi preko Ishaka) su Ismailićani (potomci Abrahama preko Ismaila). Isus ne može biti, inače bi moralo pisati " poslanika između vas."

2. Je li Muhammed kao Mojsije? Ako još sumnjaš, još ću dopuniti ovu tvrdnju. Tabela ispod je preuzeta iz Al-Ittihad, januar-mart 1982g. str. 41, i sama za sebe je jasna.

	MOJSIJE	MUHAMMED	ISUS
ROĐENJE	Uobičajeno	Uobičajeno	Neuobiča-jeno
PORODIČNI ŽIVOT	Oženjen/djeca	Oženjen/djeca	Neoženjen /bez djece
SMRT	Uobičajena	Uobičajena	Neuobiča-jena
KARIJERA	Poslanik/ državnik	Poslanik/ državnik	Poslanik [illegible]
NASILNA EMIGRACIJA	U Medjen	U Medinu	/
SUKOB S NEPRIJATE-LJEM	Žestoko proganjan	Žestoko proganjan	Bez sličnih iskustava
REZULTAT SUKOBA	Moralno/fizi-čka pobjeda	Moralno/fizička pobjeda	Moralna pobjeda
BILJEŽENJE OBJAVE	Za vrijeme života (Tora)	Za vrijeme života (Kur'an)	Poslije smrti
NAČIN PROPOVIJE-DANJA	Vjerski/ zakonski	Vjerski/zakonski	Uglavnom vjerski
PRIHVATANJE POSLANSTVA (od svog naroda)	Odbačen /poslije prihvaćen	Odbačen /poslije prihvaćen	Odbačen (od većine Izraelaca)

3. "Staviću svoje riječi u njegova usta". Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, je dobio Božiju objavu preko anđela Gabrijela i ona sadrži njegove riječi. Ali ovo se odnosi na sve Božije objave. Ovdje je to možda naglašeno zbog usporedbe sa objavom Mojsiju koja je, kako se vjeruje, došla u pisanim tablicama. Pon. Zakon, 18:19: "A ne bude li ko

poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati preda mnom." U Kur'anu 113 od 114 poglavlja (sura) počinje sa: "U ime Allaha Milosnog, Samilosnog". Također muslimani i dnevne poslove započinju ovim riječima. Ne u ime Boga, nego "u Moje ime". Njegovo lično ime je Allah. Kako je to lično ime ne može imati rod, bog ili boginja, ili množinu, bog ili božanstva. Kršćani počinju sa "u ime oca i sina i duha svetog". Treba ovdje uočiti da će oni koji ga ne žele slušati ili ga poreknu biti kažnjeni. Ovo se da zaključiti iz slijedećih kura'nskih pasusa, (sura, 3:19): *"Allahu je prava vjera jedino Islam."* (Sura, 3:85): *"A onaj ko želi neku drugu vjeru osim Islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati".*

MOJ SLUGA POSLANIK I PROROK

Jasna najava poslanstva Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, se nalazi u Izaiji, 42:

1. "Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje. Na njega sam svog duha izlio, da donosi pravo narodima." Također je nazvan "moj poslanik" u stihu 19. Nema sumnje da su svi poslanici bili sluge, poslanici i proroci, poslani od Allaha. Ali ipak niti jedan od njih nije nazvan imenom kao poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem. U arapskom jeziku *"Abduhu ve resuluhu"* tj. Njegov sluga i odabrani Poslanik. Svjedočanstvo koje treba da se izgovori prije nego neka osoba uđe u Islam je: "Svjedočim da nema boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i

Poslanik". Ista rečenica se ponavlja pet puta dnevno u ezanu (poziv vjernicima na molitvu), zatim pet puta neposredno prije početka molitve, devet puta dnevno na tešehhudu pri obavljanju minimalnog obaveznog broja namaza, i još nekoliko puta ako musliman obavlja dodatne namaze (sunete i nafilu). Najčešće ime za poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, je Resulullah, tj. Allahov Poslanik.

2. "On ne viče, ne diže glasa, niti se može čuti po ulicama." Ovo opisuje karakter poslanika Muhammeda sallallahu 'alejhi ve sellem

3. "...Vjerno on donosi pravdu."

4. "Ne sustaje i ne malakše dok na Zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za njegovim naukom." Ovo se može usporediti sa Isusom koji nije nadvladao svoje neprijatelje, i bio je duboko razočaran zbog odbijanja Izraelaca da ga prihvate kao poslanika.

5. "Ovako govori Jahve, Bog, koji stvori i razastrije nebesa, koji rasprostrije zemlju i njeno raslinje, koji dade dah narodima na njoj, i dah bićima što njome hode."

6. "Ja, Jahve, u pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te i postavih te za Savez narodu i svjetlost pogana." "čvrsto te za ruku uzeh", tj. poslije njega neće više biti poslanika. Za veoma kratko vrijeme mnogo naroda je prihvatilo Islam.

7. "...da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami." "slijepe oči, oni što žive u tamnici", ovim se aludira na život pagana. "da izvedeš sužnje iz tamnice", ovo označava ukidanje ropstva po prvi put u istoriji čovječanstva.

8. "Ja, Jahve mi je ime, svoje slave drugom ne dam, niti časti svoje kipovima." Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, je jedinstven među poslanicima, jer je on "posljednji od svih poslanika", i njegovo učenje je ostalo neizmijenjeno do danas u poređenju sa Kršćanstvom i Židovstvom.

9. "Što prije prorekoh, evo, zbi se, i nove događaje ja navještam, i prije nego li se pokažu, vama ih objavljujem."

10. "Pjevajte Jahvi pjesmu novu, i s kraja zemlje hvalu njegovu..." "Pjesmu novu", kako ona nije niti na hebrejskom niti na armenskom, već na arapskom. Poziv na molitvu, Allahu se pet puta dnevno, razliježe sa minareta miliona džamija širom svijeta.

11. "Nek digne glas pustinja i njeni gradovi, nek odjeknu naselja gdje žive Kedarci! Nek podvikuju stanovnici Stijene, nek kliču s gorskih vrhova!" Sa brda Arafata, blizu Mekke, hodočasnici svake godine ponavljaju: "Odazivam Ti se o Gospodaru, odazivam ti se o Gospodaru, odazivam Ti se o Gospodaru. Ti nemaš sudruga. Odazivam ti se Gospodaru. Zaista Tebi pripadaju zahvala, blagoslov i moć . Niko Ti nije ravan. Izaija 42, se nikako ne može primjeniti na izraelskog poslanika, kako je Kedar drugi Ismailov sin. Pogledaj Postanak, 25:13.

12. "Nek daju čast Jahvi i hvalu mu naviještaju po otocima." I zaista Islam se raširio na male otoke u Indoneziji i Karibskom moru.

13. "...i nadvladaće svoje neprijatelje." U kratkom vremenu Božiji zakon je bio uspostavljen na Zemlji dolaskom Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. Ovaj pasus Izaije

tačno pristaje liku Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem.

KRALJ DAVID GA JE ZVAO "MOJ GOSPODAR"

Psalmi, 110:1: "Riječ Jahvina Gospodinu mojemu: "Sjedi meni zdesna dok ne položim dušmane za podnožje tvojim nogama." Ovdje su spomenuta dva gospoda. Ako je jedan gospod (koji govori) bog, onda drugi (kome se govori) ne može takođe biti bog, kako je David znao samo jednog boga. Dakle trebalo bi biti: "Bog reče mom gospodu, ..." Ko je onaj koga je David zvao "Moj gospod"? Crkva će reći Isus. Ali ovo je sam Isus porekao u Matej, 22:45, Marko, 12:37 i Luka, 20:44. On je sam isključio mogućnost da je sin Davidov. Kako ga je David mogao zvati "moj gospod" ako je bio njegov sin. Isus je rekao u (Luka, 20:41-44): "Kako govore da je Krist sin Davidov"? Kad sam David govori u Psalmu: "Riječ Jahvina Gospodinu mojemu: "Sjedi mi zdesna dok ne položim dušmane za podnožje nogama tvojim." David ga je dakle zvao gospodom, pa kako mu onda on može biti sin. Isus je morao dati odgovor koji nije zabilježen u četiri kanonska evanđelja, ali je u evanđelju po Bernabi jasno spomenuto da je obećani sin Ismail a ne Ishak. Proizilazi iz toga da je Davidov gospod bio Muhammed koga je on u nadahnuću vidio. Ono što su uradili svi poslanici zajedno malo je u usporedbi s onim što je napravio Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, u kratkom periodu od 23 g. i što je ostalo nepromijenjeno do dan danas.

JESI LI TI TAJ PROROK?

Jevreji šalju svećenike i levite Ivanu Krstitelju da ustanove tko je on u stvari. (Ivan, 1:20-21): "I on (Ivan Krstitelj) prizna i ne zataji, prizna: "Ja nisam Krist." I zapitaše ga: "Ko si dakle?" Jesi li Ilija? I reče: "Nisam." Jesi li prorok? I odgovori: "Nisam". Glavno pitanje je: Jesi li ti taj prorok? Ko je taj dugo očekivani poslanik poslije dolaska Isusa i Ivana Krstitelja? Zar nije jedan sličan Mojsiju, tj. Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem.

KRŠTENJE SVETIM DUHOM I VATROM

Matej, 3:11: "Ja (Ivan Krstitelj) dakle krstim vas vodom za pokajanje; a onaj što ide za mnom: ja nisam dostojan njemu obuće ponijeti: on će vas krstiti duhom svetim i ognjem". Da se ovdje misli na Isusa, onda se Ivan Krstitelj ne bi opet vratio da živi u divljini nego bi ostao uz Isusa i bio njegov učenik, a što on nije uradio. Dakle ovdje se cilja na drugog znamenitog poslanika a ne Isusa. Dalje onaj koji dolazi poslije Ivana Krstitelja ne može biti Isus kako su oni istovremenici. Opet, zar to nije bio poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, onaj na koga je ciljao Ivan Krstitelj?

NAJMANJI U NEBESKOM KRALJEVSTVU

Isus je rekao u (Matej, 11:11): "Zaista vam kažem: Ni jedan između rođenih od žena nije izašao veći od Ivana Krstitelja a najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega".

Vjeruješ li da je Ivan Krstitelj bio veći i značajniji od Adema, Nuha, Ibrahima, Muse, Davuda i mnogih drugih poslanika. Koliko je pagana preveo u vjeru i koliko je imao sljedbenika? No ovdje to nije osnovni cilj. Pitanje je: Ko je bio najmanji u Božijem kraljevstvu a veći od Ivana Krstitelja? Sigurno ne Isus, jer u to vrijeme kraljevstvo nebesko još nije bilo formirano, a on sam nikad nije tvrdio da je najmanji tj. najmlađi. Nebesko kraljevstvo čine Bog, kao najuzvišenije biće, i svi poslanici. Posljednji ili najmlađi je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem.

BLAGOSLOVLJENI SU MIROTVORCI

U svojoj propovijedi na gori (vjerovatno maslenskoj) navodi se da je Isus rekao (Matej, 5:9): "Blago onima koji mir grade; jer će se sinovima Božijim nazvati". Islam također znači mir: mir između Stvoritelja i stvorenja. Isus u svojoj misiji nije bio mirotvorac jer nije došao zbog mira, (Matej, 10:34-36): "Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na Zemlju; nisam došao da donesem mir nego mač. Jer sam došao da rastavim čovjeka od oca njegova i kćer od matere njene i snahu od svekrve njene, i neprijatelji postaće ukućani njegovi". Pogledaj također Luka, 12:49-53.

UTJEŠITELJ

Ivan, 14:16: "I ja ću moliti oca i daće vam drugog utješitelja da bude s vama zauvijek". Ne znamo tačno koju je armensku riječ Isus upotrijebio za utješitelja. Druge Biblije

koriste tješilac, branitelj (zastupnik), pomagač i u grčkoj Bibliji koristi se riječ "paraclete". Za nju postoje različita pojašnjenja, duh sveti, riječ, osoba itd. Časni Kur'an navodi u suri, Es-Saff:6 da je Isus jasno spomenuo ime Ahmed: *"A kada Isa, sin Merjemin reče: O sinovi Izrailovi ja sam vam Božji poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem vijest o poslaniku čije je ime Ahmed koji će poslije mene doći".* Kako god bilo objašnjenje za utješitelja, zaključujemo da Isus nije dovršio svoju misiju, i da je netko drugi došao da je upotpuni. Hajde da sada ispitamo sa biblijskog stajališta da li ovaj utješitelj odgovara liku i karakteru poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem.

1."Drugi utješitelj". Već prije su dolazili utješitelji i još jedan je trebao doći.

2."Da s vama bude zauvijek." Jer poslije njega nije bilo niti će biti drugih poslanika i on je posljednji u karici poslanika. I zaista Kur'an i njegovo učenje je nepromijenjeno već cijelih 1400g..

3."I ukoriće svijet za grijeh" (Ivan, 16:8). Svi ostali poslanici čak i Ibrahim, Musa, Davud i Sulejman su poslani samo svom narodu a ne čitavom svijetu kao Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem. Ne samo da je u kratkom 23-godišnjem periodu očistio Arabiju od idolotarije nego je i slao izaslanike u Heraclijus, vrhovnicima kraljevstva Persije i Rima, Negusu kralju Etiopije i Muqauqisu, guverneru Egipta. Ukorio je kršćane što su napustili jednoću Boga i prihvatili trojstvo, što su Isusa izdigli na stepen sina Božijeg i samog Boga. On je osudio kršćane i jevreje da su izmjenili svoje poslanice, dokazao Ismailovo nasljedno (prirođeno) pravo, i odbranio

poslanike od optužbi za silovanje, blud, rodoskrvnuće i idolotariju.

4. "Vladar ovog svijeta je osuđen" (Ivan, 16:11). Ovo je satana, kako je objašnjeno u Ivanu, 12:31, i 14:30. Dakle Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, je došao da upozori svijet na dan polaganja računa, dan obračuna ili Sudnji dan.

5. "Duh istine" (Ivan, 16:13). Od djetinjstva poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, su zvali El-Emin, tj pošteni, istinoljubivi i "uputiće vas na svaku istinu" (Ivan, 16:13).

6. "Jer on neće od sebe govoriti nego će govoriti što čuje" (Ivan, 16:13). Časni Kur'an je Božija riječ. Ne sadrži niti jednu Muhammedovu, sallallahu 'alejhi ve sellem, riječ, niti kojeg od njegovih ashaba (drugova). Objava je stizala tako što ju je citirao melek (anđeo) Džibril (Gabrijel), on je pamtio i zatim je zapisivana (pismeno bilježena). Njegova kazivanja i učenje su tz. hadisi, ili sunet. Uporedi ovo sa Pon. Zakon, 18:18: "....i staviću svoje riječi u njegova usta, da im kaže sve što im zapovijedim". A ovo sada uporedi sa surom, 53:2-4: "*Vaš drug (Muhammed) nije s pravog puta skrenuo i nije zalutao! On ne govori po hiru svome. To je samo objava koja mu se obznanjuje*".

7. "I javiće vam što će biti u budućnosti" (Ivan, 16:13). Sva proročanstva Poslanika Muhammeda do sada su se ostvarila.

8. "On će me proslaviti" (Ivan, 16:14). I zaista Časni Kur'an i Poslanik Muhammed imaju više poštovanja prema Isusu nego Biblija ili čak i sami kršćani. Slijedeće navedeno će to pokazati:

a) Vjerovanje u njegovu smrt na križu po Pon. Zakonu, 13:6, diskredituje njegovo poslanstvo: "A onaj prorok ili sanjač neka se pogubi..." Po Pon. Zakon, 21:22-23 to takođe znači da je proklet (Bože sačuvaj!) :"...jer je obješeni prokletstvo Božije."
b) Matej, 27:46: "....Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" Zar ovo nije mogao izgovoriti neko osim Isusa? Čak i onaj što nije poslanik bi se smiješio u agonoji jer zna da bi ga smrt učinila mučenikom. Zar ovo ne izgleda kao optužba Isusa da nije imao vjere u Boga.
c) Mi, muslimani, ne možemo vjerovati da bi Isus ponizio ne židove na stepen pasa i svinja niti oslovljavao majku sa "ženo" jer Časni Kur'an navodi u suri, 19:32: *"I da majci svojoj budem dobar a neće mi dopustiti (Allah) da budem drzak i nepristojan"*. Matej, 7:6: "Ne dajte ono što je sveto psima, niti bacajte biserje svoje pred svinje...". Ivan, 2:4: "I Isus njoj Mariji reče; ženo, šta ja imam s tobom?"

OBJAVA POSLANIKU MUHAMMEDU SALLALLAHU 'ALEJHI VE SELLEM

Prvo što je Allah objavio poslaniku Muhammedu, sallallahu 'alejhi ve sellem, preko meleka Džibrila bila je riječ "*ikre'*" što znači "čitaj" u suri, El-Alek:1-5. Kako je bio nepismen odgovorio je: "Ja ne znam čitati". Ova prva objava prorečena je u Izaiji, 29:12:"I knjiga je spuštena onome koji ne zna čitati i rečeno mu je: "Čitaj ovo, molim ti se, - on reče: "Ja nisam naučen". Objava nije objavljena u redoslijedu kakvim je zabilježena u Kur'anu. Drugim riječima prvo što je objavljeno nije na prvoj stranici niti je zadnje objavljeno na zadnjoj

stranici. U Izaiji, 28:10-11 je također spomenuto da je objava dolazila u nastavcima i da je zapisivana u određenom redoslijedu, u kojem je zapovijedio Allah. "Jer uputa mora biti nad uputom, uputa nad uputom, linija nad linijom, linija nad linijom, malo ovdje, malo tamo: jer će govoriti svom narodu zamuckujući i drugim jezikom." Drugi govor ovdje znači drugi jezik, ne hebrejski niti armenski nego arapski. Muslimani cijelog svijeta u svojim molitvama, obredima i međusobnom pozdravljanju koriste jedan jezik, arapski. Također i ovo jedinstvo jezika je prorečeno u Sefanija, 3:9: "Dat ću narodima čist jezik, da svi mogu zazivati ime Jahvino i služiti mu jednodušno." Istina je došla na arapskom jeziku, ali neki još računaju da će poslanik Isus, u svom drugom dolazku naučavati ljude da se mole Allahu jednim jedinstvenim jezikom. Mi muslimani smo sigurni da će se Isus po svom drugom dolasku pridružiti muslimanima u njihovim bogomoljama (džamijama) jer je i on kao i svaki drugi poslanik obrezan, ne jede svinjetinu i obavlja obred molitve kao i svi muslimani (kijam, ruku'u tešehhud i sedžda).

SADRŽAJ

